СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 31 ЛИПНЯ 2009 РОКУ ЧИСЛО 31 VOL. CXV FRIDAY, JULY 31, 2009 No. 31

Свято на Союзівці

У ч. 30 „Свободи" було вміщено розповідь про III Фестиваль української культури на оселі Українського Народного Союзу – Союзівці. На стор. 12 і 13 дивіться продовження фоторепортажу зі свята. Фото: Христя Сизоненко

Олексій Пукач зізнався у причетності до вбивства Георгія Ґонґадзе

КИЇВ. — Арешт головного звинуваченого у вбивстві Георгія Ґонґадзе – генерала міліції Олексія Пукача – викликав лявіну коментарів. Відреаґував й один з фіґурантів „плівок Миколи Мельниченка", а нині голова Верховної Ради та кандидат у президенти України Володимир Литвин, називаючи затримання О. Пукача дешевим видовищем. А проте саме голос, подібний до його власного, веде на тих плівках діялоги в кабінеті тодішнього президента Леоніда Кучми щодо плянів розправи над журналістом.

Колишній начальник зовнішньої розвідки Міністерства внутрішніх справ України генерал-лейтенант О. Пукач у процесі слідства зізнався у причетності до убивства журналіста Г. Ґонґадзе, повідомив 23 липня заступник голови Служби безпеки України (СБУ) – начальник Головного управління боротьби з корупцією та організованою злочинністю Василь Грицак.

„Олексій Пукач підтвердив свою причетність до вчинення цього злочину. Деталі, звичайно, я не можу розголошувати", – сказав В. Грицак, зазначивши, що, окрім того, О. Пукач назвав замовників цього убивства, а також готовий показати місце, де знаходиться голова Г. Ґонґадзе.

Інформація, яку тепер правоохоронні органи отримують від затриманого, збігається з попередньою версією слідства, але все одно буде ретельно перевірена. В. Грицак зазначив, що О. Пукача не могли тривалий час розшукати, оскільки він сам був правоохоронцем, він знає методи візуального спостереження, методи праці правоохоронних органів.

„Майже рік він проживав на території Житомирської области. До того він перебував на території Луганської, Харківської, Донецької областей. За нашими даними, кілька разів він був навіть у Києві", – сказав В. Грицак, наголосивши, що протягом усього часу О. Пукач не виїжджав за межі України.

Зараз О. Пукач знаходиться під посиленою охороною „Альфи". „Статус його визначений, але місце тримання його не розголошуємо", – сказав В. Грицак. Він додав, що О. Пукач має намір сам захищати себе у суді.

(Закінчення на стор. 11)

Знову палала „Лемківська Ватра" на оселі СУМ

Галина Семеняк

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 3-5 липня цього року на мальовничій оселі Спілки Української Молоді (СУМ) уже вдев'яте запалала „Лемківська Ватра", організована з ініціятиви Крайової управи Організації Оборони Лемківщини (ООЛ) в США та при співпраці членів СУМ.

Після довгих дощових днів у ці дні сяяло яскраве сонце, тому на оселі СУМ зібралася чимало людей, щоб ще раз прилучитися до нетлінних джерел лемківської культури, взяти участь у забавах, зустріти друзів, гарно провести час. Офіційне відкриття відбулося 4 липня.

Після виконання Аничкою (Ганною Чеберенчук) зі Львова лемківського гимну „Гори наші" незмінний староста фестивалю Василь Гаргай привітав всіх присутніх і попросив Владику Павла Хомницького дати благословення щасливому проведенню свята.

Далі слово мав перший заступник голови Крайової управи ООЛ Стефан Гованський, який зазначив, що Ватра має велике значення у збереженні та примноженні лемківської культури, є символом єднання насильно виселених з прадідівських земель лемків. І підтвердженням цьому стало яскраве полум'я ватри, яку запалили Петро Русинко (Пасейк, Ню-Джерзі), Орест Попелястий (Ню-Йорк), Петро Гресь та Петро Вислоцький (обидва з Пасейку).

Відповідь на запитання „Хто такі лемки ?" у своєму виступі дав другий заступник голови Крайової управи ООЛ Зенон Войтович.

Після урочистої церемонії розпочалася концертна програма, яка тривала два дні. У виконанні артистів звучали українські пісні. З великим успіхом пройшов виступ співачки Анички, лавреата багатьох всеукраїнських та міжнародних фестивалів. Схвилювали всіх лемківські пісні „Гуслі", „Поведу коника", „Палянка" та інші.

Аничка (Ганна Чеберенчук) розпочала Ватру лемківським гимном „Гори наші".

Аничка народилася у лемківській родині і вже змалку вчилася цих пісень. Глядачі співали і танцювали разом з Аничкою і бурхливими оплесками віддячили їй за чудовий виступ. А ще вони могли оглянути старовинне лемківське жіноче вбрання, яке Аничка привезла з собою.

Незабутні хвилини подарував присутнім талановитий скрипаль-віртуоз Василь Попадюк з Канади. Чарівні звуки його скрипки торкнулися кожного серця.

Веселого настрою додав присутнім Андрій Байса з Львівського хору „Лемковина", а пісні у його виконанні багатьом принесли

(Закінчення на стор. 10)

Під час Панахиди в пам'ять героїв України. Фото: Стефан Гованський

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ю. Тимошенко зустрілася з предстоятелем УГКЦ

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко 25 липня провела зустріч з предстоятелем Української Греко-Католицької Церкви Верховним Архиєпископом Києво-Галицьким Любомиром (Гузаром). На зустрічі були обговорені державно-церковні взаємини в Україні. Ю. Тимошенко зокрема повідомила, що уряд підготував проєкт закону „Про повернення культових будівель релігійним організаціям", який має спростити процедуру повернення будівель церков, які зараз використовуються не за призначенням, їх колишнім власникам. Крім того, уряд подав на розгляд Верховної Ради законопроєкт про запровадження мораторію на приватизацію майна культового призначення. Цей документ має унеможливити приватизацію об'єктів колишньої церковної власності. Кабінет міністрів також розробляє Концепцію державно-конфесійних взаємин в Україні, у цьому активну участь беруть і представники Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій. („День")

Парламент на місяць скоротив виборчу кампанію

КИЇВ. — Верховна Рада під час позачергового засідання 24 липня скоротила виборчу президентську кампанію з 120 до 90 днів. За цю та ще низку змін до закону про вибори президента проголосували 316 депутатів. Серед нововведень – також надання всім кандидатам на посаду президента права формувати виборчі комісії. Раніше їх формували партії, представлені у чинному скликанні парламенту. Закон також збільшив грошову заставу, яку має внести кожен кандидат у президенти для участи у виборчій кампанії, – з 500 тис. грн. до 2.5 млн. Крім того, депутати скасували деякі фінансові обмеження, дозволивши кандидатам та партіям, які їх висувають, перераховувати на накопичувальний рахунок кандидата стільки грошей, скільки вони хочуть. Внески фізичних осіб обмежили 400 мінімальними платнями, а це означає, що кожен прихильник кандидата має право пожертвувати на його підтримку не більше, ніж 252 тис. грн. Парламент також скасував голосування за відкріпними посвідченнями і встановив, що рішення Вищого адміністративного суду за скаргами на вислідн виборів є остаточними і не підлягають переглядові в апеляційному чи касаційному порядку. На висунення кандидатів закон відводить 18 днів і зобов'язує розпочати ту процедуру за 89 днів до виборів. Якщо ухвалений документ набуде чинности, то кампанія з виборів президента, призначених на 17 січня, має розпочатися в середині жовтня. Раніше, після ухвалення ініційованих Бльоком Юлії Тимошенко та Партією Реґіонів виборчих нововведень у першому читанні, Президент назвав деякі з них небезпечними, на його думку, для української демократії та такими, в яких він побачив „великий тенденційний підхід двох політичних партій". Не виключено, що Віктор Ющенко накладе вето на ухвалений 24 липня закон. Одначе, 316 голосів депутатів, які підтримали виборчі зміни, більш, ніж досить, щоб подолати президентське вето. Голова Верховної Ради Володимир Литвин вже припустив, що Президент В. Ющенко може накласти вето на закон про вибори президента. (*Бі-Бі-Сі*)

Патріярх Московський відвідує Україну

КИЇВ. — 27 липня почалася візита до України Патріярха Московського і всієї Русі Кирила, що триватиме до 5 серпня. Експерти схильні вбачати в 10-денній подорожі Патріярха й політичний підтекст. Під час візити він провів п'ять Божественних літургій та відвідав в Україні три лаври. Українські парафіяни є надто важливими для Московського патріярхату.

Президент Української асоціяції релігійної свободи Віктор Єленський переконаний, що однією з цілей приїзду Московського патріярха в Україну є зміцнення „російської цивілізації" та східньослов'янської духовности з чітко визначеним центром, тому візита не може бути неполітичною.

За словами В. Єленського, не варто очікувати від Патріярха Кирила підтримки ідей надання українцям автокефалії та створення єдиної помісної Церкви.

На летовищі „Бориспіль" Патріярха зустрічали Предстоятель Української Православної Церкви (Московського патріярхату) Митрополит Володимир, Провідник опозиційної Партії Реґіонів Віктор Янукович та українські дипломати.

З летовища Кирило поїхав на Володимирську гірку, де відслужив Молебень біля пам'ятника св. князеві Володимирові – хрестителеві Русі.

На Володимирській гірці зранку близько 300 осіб вже проводили акцію протесту проти візити в Україну глави РПЦ.

Митрополит Української Православної Церкви (МП) Володимир привітав Кирила в Україні, наголосивши, що країна чекала цієї візити.

У Молебні взяли участь В. Янукович, секретар Ради національної безпеки і оборони Раїса Богатирьова, депутати Верховної Ради Ганна Герман, Юрій Бойко (обидвоє з фракції Партії Реґіонів), Інна Богословська (позафракційна), уповноважений парламенту з прав людини Ніна Карпачова.

Патріярх Кирило заявив, що не має наміру зустрічатися з представниками Української Православної Церкви Київського патріярхату. Того ж дня Патріярх Кирило очолював вперше за межами Росії Священний Синод Російської Православної Церкви у Києво-Печерській Лаврі.

У дальшому тягу дня Патріярх Кирило зустрівся з Президентом Віктором Ющенком. Після зустрічі Президент В. Ющенко і Патріярх Кирило поклали квіти й горщики зі свічками до Меморіялу жертв Голодомору 1932-1933 років. (*„Німецька хвиля", Радіо „Свобода", „Кореспондент"*)

Україна обурена діями російських військових в Криму

КИЇВ. — Рада національної безпеки і оборони України (РНБО) незадоволена діями військових російської Чорноморської фльоти в Криму. Про це йдеться в оприлюдненій 24 липня від імени РНБО заяві. Рада вказує, що останнім часом факти порушень з боку військових Росії на території України почали траплятися систематично. Чорноморська фльота Росії іґнорує міждержавні угоди та застереження Міністерства закордонних справ. Напередодні українські правоохоронні органи вже втретє в цьому місяці завважили випадок несанкціонованого транспортування вулицями Севастополя ракет. Автомобілі-ракетовози Чорноморської фльоти РФ перевозили небезпечні озброєння без узгодження з українською владою, що, на думку РНБО, суперечить міждержавній угоді про умови перебування ЧФ на території країни та ставить під загрозу життя людей. РНБО назвала ці дії російських військових недружніми і вважає, що вони посилюють напруженість між двома країнами. Командування Військово-морської фльоти Росії визнало провину за порушення, допущені фльотою при перевезенні боєприпасів і військової техніки у Севастополі. Про це сказав 26 липня у Севастополі головнокомандувач Військово-морської фльоти РФ адмірал Володимир Висоцький. „Ми визнаємо, що з боку Російської Федерації були порушення в реалізації базових угод щодо базування Чорноморської фльоти (ЧФ) в Севастополі", – сказав він і уточнив, що ці порушення були пов'язані з неправильним оформленням документів при транспортуванні небезпечних вантажів. Головнокомандуючий ВМФ також обіцяє, що якщо службове розслідування виявить винних у недавньому випадку з бронетранспортерами в Севастополі, то їх буде серйозно покарано. (*УНІАН, „Голос Америки"*)

Фільм про пропаґандиста УПА Марка Боєслава

КОЛОМИЯ. — На Прикарпатті зфільмували першу з шести 20-хвилинних серій документального фільму „Сталеві строфи Марка Боєслава" про життєвий шлях крайового провідника пропаґанди Організації Українських Націоналістів, редактора підпільної газети „Шлях перемоги", пропаґандиста УПА, публіциста та поета Михайла Дяченка (псевдо „Марко Боєслав"). Про це 26 липня на прес-конференції повідомив режисер фільму, краєзнавець з Прикарпаття Зіновій Бойчук. На екрани фільм про М. Боєслава вийде у березні наступного року, до 100-річчя від дня його народження. Знімає фільм Коломийська телекомпанія „НТК" за розсекреченими архівними матеріялами Служби безпеки України (СБУ). З. Бойчук повідомив, що уже 15 років досліджує біографію М. Дяченка і назбирав унікальні матеріяли, на основі яких буде знято фільм. Картину фільмували у тих місцях, де воював М. Боєслав. Фільмарам вдалося знайти два бункери, в яких переховувався поет. Під час фільмування найважче було інсценувати бої, у цьому допомагало львівське Товариство „Пам'ять". Марко Боєслав народився 25 березня 1910 року в Калуському районі на Івано-Франківщині. Член Української Головної Визвольної Ради, крайовий провідник пропаганди ОУН, кавалер Срібного Хреста Заслуги, редактор підпільного журналу „Чорний ліс" (1947-1952), поет і публіцист, який героїчно загинув 22 лютого 1952 року у бою з енкаведистами у селі Дзвиняч Богородчанського району Івано-Франківської области в одному з бункерів разом з своєю помічницею на псевдо „Черемшина". Саме цій дівчині поет присвятив слова популярної пісні „Рости, рости, Черемшино". Марко Боєслав посмертно прийнятий до Національної спілки письменників України. (*УНІАН*)

У Севастополі відзначили День ВМФ Росії

СЕВАСТОПІЛЬ. — У Севастополі 26 липня відзначили День Військово-морської фльоти Росії (ВМФ РФ). Основні заходи проходили в акваторії Севастопольської бухти, де у лінію вишикувалися кораблі і судна. Після урочистого підняття прапора головнокомандувач ВМФ РФ адмірал Володимир Висоцький разом з командувачем Чорноморської фльоти Росії на катері здійснили обхід кораблів та привітали особовий склад зі святом. Параду кораблів відкрив ракетний корабель на повітряній подушці „Бора", який ніс державні прапори Росії і України. На оглядовій трибуні як гості було присутнє керівництво Севастополя і Криму, командування ВМС України. (*УНІАН*)

Промислові підприємства винесуть за межі міста

КИЇВ. — Новий генеральний плян Києва до 2025 року передбачатиме винесення за межі міста частини промислових підприємств, заявив 23 липня заступник начальника-головний архітектор Комунальної організації „Центру містобудування й архітектури" Василь Присяжнюк. Він відзначив, що винесення промислових підприємств зі столиці буде здійснюватися за рахунок інвесторів, які будуть зацікавлені в будівництві на звільнених земельних ділянках. (*„Газета по українськи"*)

Виявлено мережу підпільних казино

КИЇВ.– Служба Державної податкової адміністрації України в Києві за останні два тижні вилучила понад 500 одиниць грального обладнання на суму понад 5 млн. грн. Для проведення акції зформовано 94 мобільні групи. Загалом від початку дії закону про заборону грального бізнесу в столиці вилучено 650 гральних автоматів та іншого обладнання на суму 11 млн. грн. (*УНІАН*)

Новий Генеральний консул України в Ню-Йорку – Сергій Погорельцев

НЮ-ЙОРК. – 27 липня розпочав виконання службових обов'язків новий Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Олексійович Погорельцев, який досі працював на посаді директора департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України. С. Погорельцев був Генеральним консулом України в Ню-Йорку в 2001-2006 роках.

Адреса Генерального консульства: 240 East, 49th St., New York, NY 10017. Тел.: (212) 371-6965. Електронна пошта: gc_usn@mfa.gov.ua.

За межами України діє 117 консульських установ: 81 консульський підрозділ дипломатичних представництв України; 29 генеральних консульств; шість консульств. У 65 країнах діє 96 консульських установ, які очолюють почесні консули України.

Сергій Погорельцев

Д-р Андрій Храпливий відзначений за винаходи у волоконній оптиці

НЮ-ЙОРК. – Фізики-науковці компанії „Alcatel-Lucent Bell Labs" д-р Андрій Храпливий і д-р Роберт В. Ткач, як повідомило Товариство ім. Марконі при Колюмбійському університеті, здобули нагороду ім. Марконі на 2009 рік за свої дослідження нелініярности оптичних волокон, яка різко обмежує проходження в них світла на далекі віддалі.

Винахідники, котрі понад 20 років працювали разом в даній галузі, опрацювали нові способи, що радикально підвищили швидкість і пропускну здатність проходження в комунікаційних системах, які вживають оптичні волокна для передання на відстань голосу, цифрових даних та образів у формі пульсів лазерного світла. Цей процес є основою інтернету та інших модерних систем телекомунікації.

А. Храпливий і Р. Ткач винайшли нове оптичне волокно, здатне передавати сиґнали з великою швидкістю – у 100 разів швидше, ніж попередні системи.

Нове волокно, відоме як „Non-Zero Dispersion Fiber" (NZDF), призвело до вибухового зросту комунікації. Дотепер у світі заінстальовано біля 50 млн. миль волокна NZDF.

Винахідники одержать нагороду 9 жовтня на щорічному обіді нагороджених в Больоньї, Італія, під час дводенного симпозіюму, що його скликає болонська Фундація ім. Марконі – винахідника радіо.

А. Храпливий одержав бакалаврат з фізики в Університеті ім. Вашінґтона в Сент-Люїсі, а диплом маґістра і доктора фізики – в Корнельському університеті. Він має понад 30 патентів і ряд найвищих нагород, а у 1999 році був відзначений як „Винахідник року" в Ню-Джерзі.

А. Храпливий є членом Національної інженерної академії, Оптичного товариства Америки, Товариства електроінженерів і Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці. Його співробітник д-р Р. Ткач – чеського походження.

Математично-фізично-технічна секція НТШ-А

Д-р Андрій Храпливий

Літня школа українїстики в НаУКМА

КИЇВ. – Щороку Києво-Могилянська академія пропонує українцям з Европи та Північної Америки літні українознавчі студії.

Для навчання запропоновані два терміни – з кінця травня до кінця червня і пізніше – у серпні. Учасниками школи можуть стати люди віком від 14 років й ті, кому за 70.

Передбачено вивчення української мови, літератури, історії, фольклору, а також відвідування київських пам'яток та відпочинок в Карпатах або на Кримському узбережжі.

Під час вручення дипломів учасникам першого кола Літньої школи україністики президент академії Сергій Квіт розповів: „Більшість учасників приїхала до Києва для вдосконалення своєї української мови".

Цьогорічна травнева група приїздила до НаУКМА з Канади. Керівник канадської групи Ірина Константюк, викладач української та російської мов в Манітобському університеті, сказала, що єдиною вимогою до слухачів Літньої школи є початковий рівень володіння українською мовою.

Перед початком навчання учасники складають мовний тест.

Відродження Києво-Могилянської академії – це значною мірою заслуга української діяспори.

Електронна адреса школи: www.summerschool.ukma.kiev.ua

Юлія Морозюк

НА ТЕМИ ДНЯ

По той бік „перезавантаження"...

Петро Часто

Поперемінне перехоплювання вашінґтонських впливів між „голубами" і „яструбами" вже давно перестало бути цікавим, і час би йому розступитися, надати більшого простору реалістам, тобто тим політикам, котрі враховують всі інтереси своєї країни, але при цьому не помиляються щодо друзів і не мають ілюзій щодо ворогів. Й коли Президент Барак Обама поїхав до Москви „перезавантажувати" американсько-російські взаємини у бік потепління, то великі сумніви щодо здійснимости цієї чергової „голубиної" інтенції мали б опосідати не тільки нас, українців, хто занадто добре знає Росію.

Стереотипні уявлення про те, що світ швидко змінюється, і що глобалізація означає неминучу міжнародну співпрацю, об'єднання сил задля подолання загальнолюдських проблем, задля цивілізаційного вирівнювання багатших і бідніших країн на основі бурхливого технологічного проґресу, і що в цьому загальному процесі Росія повинна мати рівноправне місце і ролю, – можуть, якщо все це брати безвідносно до реальности, завести людство у такий глухий кут, звідки без великого болю годі буде вийти. Але якщо це, не дай, Боже, станеться, ідеалісти зі сфери американської зовнішньої політики вже не зможуть сказати: ми не знали, що Росія така, ми гадали, що й вона змінилася...

Інтернет дав нам можливість ознайомитися з рідкісним текстом. 25 лютого цього року у Конґресі США, перед членами Комітету закордонних справ Палати представників, виступив російський економіст Андрій Іларіонов, колишній радник президента Росії Володимира Путіна, а тепер – науковий співпрацівник Інституту Катона у Вашінґтоні.

В основу своєї аналізи він поклав три теми: історичний спадок американсько-російських взаємин; виклики теперішнього політичного режиму в Росії щодо самої Росії, щодо сусідніх країн і решти світу; передбачення того, що може статися, якщо політика, проголошена сьогоднішньою адміністрацією США, буде втілена в життя.

Відповідаючи на запитання, чому адміністраціям Била Клінтона і Джорджа Буша, попри їхні найсерйозніші наміри і довгу низку різних організаційних заходів, не вдалося поліпшити американсько-російські взаємини, і чому наприкінці каденції кожної з них ці взаємини виявлялися ще гіршими, ніж напочатку, А. Іларіонов називає головні причини, які мав би взяти до уваги Президент Барак Обама, якщо він не хоче, аби втретє повторилося це кліше: великі надії – глибоке розчарування – цілковитий крах. Ці причини, на думку вченого, закорінені:

– у природі теперішнього політичного режиму Росії;

– в тому, що США не досить добре розуміють внутрішню логіку і наміри російської влади;

– в тому, що демократичні країни неспроможні давати раду з викликами сильних авторитарних режимів;

– в нездатності закордонних партнерів бачити різницю між російською владою і російськими громадянами;

– в тому, що США воліють застосовувати подвійні стандарти щодо подібних проблем на світовій арені.

Які докази А. Іларіонов подає, арґументуючи, що сьогоднішня Росія – недемократична країна? Він стверджує: центральне становище в теперішній російській політичній системі займає Корпорація таємної поліції. Її складають колишні високопоставлені каґебісти, теперішні офіцери Федеральної служби безпеки, Федеральної служби охорони, Головного розвідувального управління, Служби зовнішньої розвідки і працівники Генеральної прокуратури. Корпорація діє за правилами таємного ордену: її члени пов'язані один з одним жорстким кодексом служби і чести, суворою дисципліною і відданістю своїм керівникам. Хто порушує цей кодекс, підлягає суворому покаранню, аж до кари смерти.

Цитуємо А. Іларіонова: „Члени Корпорації виховуються в атмосфері комплексу переваги над рештою населення, вони переконані, що є єдиними господарями країни, і зневажають усіх, хто перебуває поза їхнім орденом...".

Посилаючись на дослідження журналістки-соціолога Ольги Криштановської, А. Іларіонов робить висновок, що від часу з'яви В. Путіна в Кремлі Корпорація співпрацівників спецслужб проникла в усі гілки російської влади: її люди становлять 77 відс. з 1,016 найвищих державих посад. При цьому вона захопила не лише президентську адміністрацію, урядовий апарат, податкову службу, міністерства закордонних справ і оборони, Державну Думу і судову систему, але й найбільші підприємницькі компанії, фінансові установи, найважливіші засоби масової інформації.

З цих фактів випливає відповідь, чому в Росії неможлива сильна політична опозиція: спецслужби режиму жорстоко переслідують, систематично залякують і б'ють її учасників. В російських тюрмах сьогодні перебуває щонайменше 80 політв'язнів. Тут цікаве порівняння Росії з Білоруссю, де також, здавалося б, демократії небагато. Але білоруський автократ Олександер Лукашенко ще влітку 2008 року амнестував останніх своїх політв'язнів, поступаючись перед вимогами Европейського союзу і так званими „розумними санкціями". Так ось: ЕС вже скасував ті санкції щодо Мінська, а США – ні. Тим часом до Росії і її страшного режиму Вашінґтон не має жодних претензій. Чи це не свідчить про подвійність стандартів?

За останні 10 років на конті московського режиму – десятки вбивств в кавказьких автономних республіках, в самій Росії його жертвами стали відомі політики, журналісти, юристи, які перебували в опозиції до влади. Гинули й далекі від політики люди, оскільки Корпорація вдавалася до далекосяжних диверсій. Цитата: „Восени 1999 року декілька сотень людей загинуло у вибухах житлових будинків у низці міст країни...

Всупереч заявам Федеральної служби безпеки (ФСБ), що вибухи вчинили чеченці, місцевим міліціонерам з допомогою мешканців

(Закінчення на стор. 14)

АМЕРИКА І СВІТ

МВФ надав Україні третій транш кредиту

ВАШІНҐТОН. — Рада директорів Міжнародного валютного фонду (МВФ) вдруге переглянула програму співпраці з Україною і 28 липня вирішила надати їй третій транш кредиту на суму 3.3 млрд. дол. Загальна сума наданих на сьогодні Україні траншів за програмою „stand-by" становить 10.9 млрд. дол. МВФ схвалив поправки до критеріїв виконання програми Україною, що стосується дефіциту державного бюджету з урахуванням дефіциту бюджету компанії „Нафтогаз". МВФ схвалив кредитну програму „stand-by" для України загальним обсягом 16.4 млрд. дол. на початку листопада минулого року і тоді виділив перший транш в розмірі 3 млрд. дол. Четвертий транш розміром 3.84 млрд. дол. буде надано Україні у випадку успішного третього перегляду програми в листопаді 2009 року. Щоб отримати четвертий транш, Києву потрібно буде ухвалити поправки до закону „Про відновлення платоспроможности боржника або оголошення його банкрутом". Окрім того, з кінця вересня потрібно буде почати публікувати детальну інформацію про банки, зокрема про якості активів і зобов'язань. П'ятий-восьмий транші позики МВФ будуть надаватися згідно з результатами поквартального перегляду програми. *(Бі-Бі-Сі)*

США анулювали візи членів уряду Гондурасу

ВАШІНҐТОН. — 28 липня Державний департамент США відкликав візи чотирьох членів уряду Гондурасу, який прийшов до влади внаслідок державного перевороту. Таким чином США вимагають дозволити скинутому президентові країни Мануелеві Селаї повернутися в країну. „Ми не визнаємо Роберто Мічелеті як президента Гондурасу", – заявив офіційний представник Державного департаменту США Іян Келі, відповідаючи на запитання, чому США ухвалили рішення відкликати візи. При цьому І. Келі не назвав імена представників Гондурасу, у яких були відкликані візи, але зазначив, що зараз вони не знаходяться на території США. Він також повідомив, що його відомство зараз переглядає усі дипломатичні візи, які були видані представникам тимчасового гондураського уряду. 28 червня в Гондурасі відбувся державний переворот. Президент країни М. Селая був примусово вивезений в Коста-Ріку, а тимчасово виконуючим обов'язки президента став глава парляменту Р. Мічелеті. *(„Кореспондент")*

США хочуть встановити мир на Близькому Сході

ДАМАСК, Сирія. — Президент Барак Обама має намір стати посередником у маштабній близькосхідній мирній домовленості. Про це 26 липня повідомив його спеціяльний посланець на Близькому Сході після переговорів у Сирії Джордж Мічел. Він сказав, що пояснив сирійському президентові Башарові Аль-Асаду, що США прагнуть його повної підтримки у цій „історичній спробі". Поновлення переговорів між Сирією та Ізраїлем є метою „найближчої перспективи", сказав Дж. Мічел після зустрічі у Дамаску. Він вирушає до Ізраїлю у спробі поновити ізраїльсько-палестинські переговори. Кореспонденти вважають, що візита навряд чи принесе якийсь принциповий прорив, але сирійські офіційні особи приємно вражені новим бажанням Вашінґтону слухати. Напередодні візити Дж. Мічела до Дамаску міністер закордонних справ Сирії Валі аль-Муалем сказав, що розраховує, що візита стане першим кроком у діялозі. Такі слова стали рідкісним публічним висловленням позитивного бачення Вашінґтону з боку сирійського представника.*(Бі-Бі-Сі)*

У Ню-Джерзі заарештовано 44 особи за корупцію

НЮАРК. — Штат Ню-Джерзі відомий по всій Америці гучними корупційними історіями, які доволі часто траплялися в його історії. 23 липня перелік цих історій поповнився ще однією. Федеральне бюро розслідувань (ФБР) здійснило у штаті широкомаштабну антикорупційну акцію, яку готувало два роки. У висліді заарештовано десятки осіб, серед яких – посадники міст, голови місцевих рад, чиновники різних рівнів і навіть рабини. Громадськість вражена розмахом акції ФБР, кількістю виявлених порушень і сумами хабарів, які отримували чиновники. У ФБР кажуть, що рабин у наручниках – це яскрава демонстрація того, до чого докотилася корупція. Посадники одразу трьох міст штату Ню-Джерзі були серед десятків інших високих чиновників, яких звинувачують у хабарництві. Усіх їх звинувачено в отримані готівки в обмін на політичне і адміністративне сприяння. Всі 44 особи, затримані у ході цієї акції, отримали хабарі всього лише від однієї особи, яка співпрацювала з ФБР. Аґент під прикриттям давав готівку посадовцям де завгодно – на стоянках авт, у ресторанах, у підвалах бюр і навіть у туалетах. Мешканці штату не приховують свого роздратування. Один з затриманих посадників пробув на свої посаді всього три тижні. Поліція каже, той самий аґент під прикриттям виявив не менший обсяг корупції у сусідньому штаті – Ню-Йорк. Місцевих рабинів звинувачують у відмиванні для злочинців мільйони долярів обмін на щедрі винагороди. Крім того, слідчі затримали чоловіка у Брукліні за звинуваченнями у продажі людських органів. Цей підприємиць переконував хворих, які не мали грошей на лікування, продати йому свою нирку за 10 тис. дол. Потім він її перепродував за 160 тис. дол. Антикорупційна акція ФБР стала найбільш маштабною за всю історію штату Ню-Джерзі. *(„Голос Америки")*

Уряд США збільшив розмір мінімальної оплати праці

ВАШІНҐТОН. — Майже 5 млн. американців отримали чергове збільшення платні, ґарантоване державою. Від 24 липня мінімальна оплата праці у США складає 7 дол. 25 центів за годину. Це останнє з трьох послідовних підвищень, прийнятих Конґресом у 2007 році. Департамент праці США вважає, що підвищення оплати праці збільшить витрати споживачів на 5.5 млрд. дол., що повинно допомогти економіці країни. Однак, деякі економісти вважають, що цей крок лише ускладнить стан малих підприємств, яким, можливо, буде легше звільнити працівника, ніж підняти його платню. *(„Голос Америки")*

Реформа медичної галузі знову в центрі уваги у США

ВАШІНҐТОН. — Проблема недостатньої медичної опіки та відсутности медичного забезпечення для мільйонів американців стоїть настільки гостро, що Президент Барак Обама виступив зі зверненням до своїх співвітчизників, наголошуючи на крайній необхідності реформи медичної галузі. Виконуючи одну з обіцянок своєї перевиборної кампанії, Б. Обама звернувся 22 липня ввечорі в прямому етері до американського народу, викладаючи арґументи на підтримку реформи системи медичної галузі, яка залишила 47 млн. американців без медичного забезпечення. За реформу медичної галузі брався вже не один президент США, однак проблема медичних витрат держави на потреби малозахищених верств населення, які покриваються з державного бюджету, стоїть особливо гостро в умовах економічної кризи. За словами Б. Обами, реформа існуючої системи заощадить мільйони доларів..., реформа існуючої системи зекономила б платникам податків дві третини з тих коштів, які зараз витрачаються на ці цілі. Президент вважає, що за нинішніх умов величезна кількість фондів йде на непотрібні послуги, які рекомендують лікарі та медичні заклади заради самозбагачення. Більшість республіканців виступає проти пляну, вважаючи, що його втілення допровадить до загального зниження якости медичних послуг та що тягар його фінансування буде покладено майже виключно на заможних американців. Б. Обама намагається просунути свій проєкт у Конґресі до літніх вакацій у серпні, однак, враховуючи складність проблеми, оглядачі вважають здійснення цього наміру до визначеного терміну малоймовірним. *(„Голос Америки")*

Росія і НАТО відновлюють військову співпрацю

НЮ-ЙОРК. — На останньому перед літньою перервою засіданні Ради „Росія-НАТО" сторони оголосили про повне відновлення військового співробітництва, зупиненого рік тому у зв'язку з конфліктом у Грузії. 23 липня на засіданні дано високу оцінку кооперації в боротьбі з афганським наркотрафіком. Російська сторона деталізувала пропозиції про взаємодію проти піратства біля берегів Сомалі. Центральним пунктом порядку денного засідання була інформаційна доповідь заступника секретаря Ради безпеки Росії Володимира Назарова про нову стратегію національної безпеки Російської Федерації (РФ). Раніше сторони домовилися роз'яснювати одне одному деталі своїх концептуальних документів у галузі оборони та безпеки. За словами представника РФ при НАТО Дмитра Рогозіна, дискусія щодо доповіді В. Назарова була „дуже жвавою і навіть емоційною". Найбільше спірних зауважень з боку натовських послів було стосовно стурбованости Москви наближенням інфраструктури альянсу до російських кордонів і розміщенням елементів стратегічної Протиповітряної оборони США в Чехії та Польщі, а також російській версії розвитку подій минулорічного конфлікту в Південній Осетії. Як повідомили дипломатичні джерела в НАТО, посли 28 країн альянсу врахували доповідь В. Назарова, і ніяких рішень чи коментарів по ньому не передбачалося. Натовці в порядку взаємности також інформуватимуть Росію про працю над своєю новою Стратегічною концепцією. В. Назаров заявив журналістам про зацікавленість у відгуках на цей документ, а також у тому, щоб західні партнери прислухалися до голосу Росії при виробленні нової Стратегічної концепції НАТО. Він підкреслив, що сьогодні „необхідне зближення наших позицій" при розробленні стратегічної концепції НАТО і доопрацювання стратегії національної безпеки РФ. РФ і НАТО припинили співпрацю після війни в Південній Осетії у серпні 2008 року. Країни альянсу звинуватили Росію в непропорційному застосуванні сили, і з вересня 2008 двосторонні контакти було призупинено. *(„День")*

Росія відмовила експертам ООН у розслідуванні вбивства Наталії Естемірової

МОСКВА. —Москва 23 липня відмовила ООН в участі її експертів у розслідуванні вбивства чеченської правозахисниці Наталії Естемірової. У відповідь на запит ООН Міністерство закордонних справ Російської Федерації заявило, що російське законодавство не допускає такої можливости. У Міністерстві закордонних справ Росії зазначили, що правозахисники ООН просили запросити їх в Росію для сприяння у розслідуванні вбивств і нападів на журналістів. „Безумовно, ці експерти, якщо, звичайно, побажають, можуть сприяти російським правоохоронним органам у розслідуванні, надавши їм відповідно до російського процесуального законодавства конкретну інформацію з цього злочину, якщо така у них є", – йдеться у коментарі міністерств. Сім експертів головного правозахисного форуму ООН звернулися до російської сторони з відкритим листом, в якому відзначили нездатність її влади „ефективно і неупереджено розслідувати недавні вбивства і напади на правозахисників". Н. Естемірова була викрадена у Грозному 15 липня, і через кілька годин її знайшли застреленою на території сусідньої Інґушетії. Її вбивство викликало обурення світової громадськости на фоні безкарного вбивства Ганни Політковської та інших правозахисників і журналістів. *(Укрінформ)*

Відкритий лист з України до адміністрації США, урядів і громадськости країн ЕС

Редакція масового українського інтернет-видання „Майдан", що виходить з 2000 року під гаслом „Вільна людина у вільній країні!" переслала до „Свободи" лист групи інтелектуалів і політиків, урядовців і громадських діячів, фахівців і підприємців, науковців і журналістів, який вміщено на цій сторінці.

Ми – інтелектуали і політики, урядовці і громадські діячі, фахівці і підприємці, науковці і журналісти – написали цього листа, бо для нас Україна є не просто позначкою на географічній карті. Ми не можемо миритися з тим, щоб нашу країну використовували як місце для присвоювання нечесних статків. Ми хочемо жити в сучасній демократичній правовій державі, яка захищатиме інтереси відповідальних громадян, а не здирників, керуватиметься верховенством права, а не клановими інтересами. Ми прагнемо відкритого суспільства, свободи і процвітання, а не диктатури, сваволі і злиднів. Ми дивимося в майбутнє і пам'ятаємо минуле.

Багато хто з нас брав участь у Помаранчевій революції 2004 року, захищаючи свою свободу, европейські та евроатлантичні цінності. Багато хто докладав зусиль для просування реформ у політиці та економіці, державних інститутах, науці, культурі та освіті. Ми розуміємо: сучасна Україна – це европейська країна, вірний та надійний стратегічний партнер США, член европейської спільноти демократій. Ми почуваємося невід'ємною частиною Центральної та Східньої Европи, реґіону, що в тривалій боротьбі вистраждав і отримав право на вільний демократичний розвиток.

Саме тому такою значущою і важливою для нас стала публікація в „Газеті виборчій" 15 липня відкритого листа до адміністрації Президента Барака Обами, підписаного провідними інтелектуалами і колишніми політиками з Центральної та Східньої Европи. Ми цілковито підтримуємо ідеї цього документу і вповні поділяємо занепокоєність його авторів. Переконані, найбільш реалістична політика – це політика, що відстоює цінності свободи і демократії. Саме така політика, підкріплена чітким усвідомленням суспільних реалій і забезпечена силою, зрештою виявляється найбільш успішною і вигідною.

Україна може і має зробити свій внесок у безпеку, стабільність і процвітання нашого спільного реґіону. Наша країна є ключовою для подальшого розширення простору свободи і демократії на сході Европи. Ми докладаємо всіх зусиль, щоб зробити це. Але нам потрібна ваша допомога і ваша солідарність. А саме:

1. Україна має бути реально включена у людський простір Заходу. Йдеться насамперед про лібералізацію візового режиму з ЕС та Сполученими Штатами.

Тільки у спілкуванні, у широких культурних, інформаційних, наукових, освітніх, фахових обмінах і особистих контактах можна розвинути необхідну довіру, яка стане міцним фундаментом партнерства між нами.

2. Україна, на жаль, не може стати членом НАТО вже сьогодні. На заваді цьому стоїть багато чинників – і всередині країни, і за її межами. Але, прагнучи цього, ми можемо і маємо розвивати наше співробітництво, активно виконувати річну Національну програму, отримувати професійну допомогу, брати участь у формуванні спільної безпекової стратегії і робити свій практичний внесок у безпеку союзу демократій. Усвідомлюємо, що на часі не гучні декларації, а повсякденна, копітка праця. Саме така праця – наш найкоротший шлях до Альянсу.

3. Програма Східнього партнерства повинна стати дієвим інструментом модернізації України й інших країн-учасників, а не відкупним внеском від Брюсселю. Справа не в грошах, а в прикладі і соціяльному знанні, важливому досвіді перетворень, здійснених країнами Центральної та Східньої Европи. Україна потребує насамперед кар-

(Закінчення на стор. 15)

Козацький автопробіг до Полтави

КИЇВ. – 22-24 червня відбувся Всеукраїнський козацький автопробіг місцями руху полків гетьмана України Івана Мазепи у 1708-1709 роках, присвячений 350-ій річниці перемоги гетьмана Івана Виговського під Конотопом та пам'яті українських козаків, полеглих у Полтавській битві.

Автопробіг здійснювався за двома зустрічними маршрутами. Перший: Бендери-Одеса-Очаків-Миколаїв-Новий Буг-Жовті Води-П'ятихатки-Мишурін Ріг-Світлогірськ (село Переволочна)-Кобеляки-Полтава- Жуки (меморіял загиблих козаків. Другий: Суми-Білопілля-Путивль-Глухів-Шостка-Новгород Сіверський-Батурин-Конотоп-Ромни-Недригайлів -Липова Долина-Полтава-Жуки.

В населених пунктах, що розташовані на маршруті, проводилися зустрічі з місцевим населенням, істориками-краєзнавцями, представниками засобів масової інформації та органів місцевого самоврядування.

На шляху автопробігу було узято землю з місць перебування козацьких військ, яку покладено на курган пам'яті в Меморіяльному комплексі села Жуки, де 300 років тому козаки воювали за незалежність України.

Анатолій Грива

Виправлення помилки

У статті „Повернення Ярослава Стадника" (ч. 29) адреси Ярослава Стадника вміщено з помилками. Має бути поштова адреса: Jaroslav Stadnyk, 3803 Ragen St., North Port, FL 34287. Електронна адреса: ustadnyk@comcast.net.

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Болюче питання мови

Останнім часом мої поїздки в Україну щоразу закінчуються перенервуванням внаслідок спілкування з різними верствами суспільства. Там усюди, де не обернуся, потрапляю в російськомовне оточення, навіть читаючи видану в Україні україномовну книжку. Мій стан – у повному розумінні стресовий, адже з кожним роком Україна як незалежна держава старшає, і тому ситуація виглядає все безнадійнішою.

Ще більше мене нервує, коли мої друзі з західних областей пояснюють мені, що це усе тимчасове, і намагаються поправляти мою українську мову. Їм чомусь смішний мій акцент, але не смішить, ані не нервує, що від Збруча на схід майже всі розмовляють між собою по-російськи.

Українську мову можна почути тільки у західних областях, і навіть там – все рідше, бо з кожним роком більшає „російськомовних" чи інших „неукраїнців". Тобто, на погляд моїх друзів, слід вважати за щось нормальне, коли росіяни чи неукраїнці, хоч громадяни України, на заході України розмовляють по-російськи, і нормально – що на сході України всі, тобто українці, росіяни, татари, поляки розмовляють по-російськи. Їдучи потягом з Києва до Львова, я почав читати українську книжку, написану чи відредаґовану не тільки українцями, але навіть націоналістами, а цитати з російсько-мовних джерел залишаються російськомовними, немов російськомовні документи не потрібно перекладати на українську мову, бо і так усі розуміють по-російськи.

Цим разом я перебував тільки в Києві і зовсім недовго – у Львові та Тернополі. В Києві на вулиці за п'ять днів почув тільки раз українську мову. В усіх крамницях, куди я заходив, треба було просити продавців користуватися українською мовою. Тільки інколи був позитивний відгук на мої прохання.

Пішов я до моєї улюбленої книгарні „Сяйво" на Великій Васильківській, до україномовної кімнатки. Помічниця в українській кімнаті говорила до мене по-російськи, я попросив викликати директорку, котра почала розмову зі мною з російської мови, але перейшла на українську мову, і я став цікавитися однією книжкою, а між іншим запитав, чому немає охолодження в українській комірці. Вона відповіла, що немає фондів. Коли ж я запропонував, що уфундую для української кімнатки охолодження, вона сказала, що немає можливости інсталювати. Я купив книжку і пішов попри Басарабку, подивився на безносого Леніна і подумав: „Єдина зміна в Києві".

Опісля поїхав на Петрівку, на книжковий базар, де знайшов понад 20 книгарень з російськомовними виданнями і лише дві – з українськими.

У потягові до Львова мій сусід розмовляв по-українськи. Ми провели приємну розмову. Врешті втомившись, я перепросив його, ліг та почав читати перший том архівних матеріялів про Степана Бандеру. Тут я мало не дістав інсульт. Майже всі матеріяли, навіть листування між Ярославом Стецьком і С. Бандерою советські служби безпеки переклали на російську мову, а редактори так і залишили. Я так і не зміг прочитати матеріялу...

Один з яскравих симптомів хахлацької хвороби – це недавній виступ премер-міністра Юлії Тимошенко „не для камери", названим у пресі „Всьо пропало!" Мабуть, це не здивувало мешканців України, що Ю. Тимошенко розмовляє по-українськи для камери, але поза нею чи вдома говорить по-російськи.

Відвідав я одну особливу державну школу (художню), де відбулися збори з батьками. Правда, переважна більшість учителів виступала по-українськи, але одна вчителька вибачилася і перейшла на російську. Відтак і всі батьки у своїх запитаннях до неї перейшли на російську. Це школа з українською мовою навчання...

Малоросійство – це хвороба, яку треба лікувати. Під час свого виступу на ІУ Світовому форумі українців у Києві в 2007 році Президент Віктор Ющенко, до речі, напевне найкращий український президент до цього часу, відповідаючи на мої завваги щодо української мови сказав: „Я не можу насильно впроваджувати українську мову". Я тоді подумав: „Ви, пане Президенте, не тільки можете, але маєте моральний і конституційний обов'язок це зробити". Втім, справді – один Президент, ще й з обмеженими повноваженнями не в силі вилікувати хворе суспільство. Але ж треба комусь почати!

У сьогоднішньому світі комерційна діяльність – це основа суспільства. І тому треба починати від комерції. Приходить на думку київська технологічна фірма „Резетка". Ця фірма послуговується виключно російською мовою. Коли б передумовою для діяльности, зокрема для ліцензування, було обов'язкове користування українською мовою, „Резетка" негайно перейшла б на українську мову.

Українська мова потребує сьогодні суспільного пріоритету. Конституція є тільки основою державности української мови. Без втілення конкретних програм припис Конституції чи неконкретний указ президента не має значення. Те „Всьо пропало!" якраз і свідчить, що Кабінет міністрів не має бажання українізуватися сутнісно.

Чи можна заборонити російську мову? Ні, але й не треба цього робити. До речі, Росія недавно поскаржилася до Організації безпеки і співробітництва в Европі, що в Україні дискримінують російську мову. Чи у Франції не дискримінують англійську мову? Чи у Польщі не дискримінують німецької? Чи у Росії – української? Всі дискримінують в користь державної мови. Чи не найвищий час, щоб і в Україні позитивну дискримінацію відчула рідна мова?

Аскольд Лозинський,
Ню-Йорк

Про автора:
Д-р Аскольд Лозинський – колишній президент Українського Конґресового Комітету, відтак, протягом двох каденцій, – президент Світового Конґресу Українців.

Відроджені надії і нові виклики

Липнева візита Президента США Барака Обами до Росії викликала зрозумілі побоювання читачів „Свободи“, що Вашинґтон погодиться на поліпшення взаємин з Москвою, які ускладнилися в часи президентства Володимира Путіна, за рахунок певних поступок Росії у її наступальній політиці проти України. І коли Вашинґтон не забарився з візитою до Києва віце-президента США Джозефа Байдена, це відродило надії на дальший розвиток стратегічного характеру двосторонніх взаємин України та США.

Президент України Віктор Ющенко після зустрічі з Дж. Байденом пояснив, що підтвердження такого статусу двосторонніх взаємин було одним із питань, в яких була зацікавлена Україна, що зумовлено прагненням нової адміністрації США „перезавантажити“ американсько-російських взаємини. Буде створено Українсько-американську комісію зі стратегічного партнерства, яка розпочне роботу орієнтовно у вересні-жовтні цього року. В Україну повернеться американська державна Корпорація ґарантування приватних інвестицій за кордоном. Це сприятиме інвестуванню американських фірм в Україні.

Дж. Байден запевнив, що „перезавантаження“ американсько-російських відносин не відбуватиметься на шкоду Україні. США не формуватимуть для когось привілейованих зон впливу. „Україна сьогодні є найбільш вільною і демократичною країною в цьому реґіоні", – сказав Дж. Байден, виступаючи в Києві перед українськими і американськими підприємцями, студентами та політиками. Особливим досягненням України Дж. Байден визнав вільні і прозорі вибори 2004 року, свободу преси, зміцнення демократії. Звісно, в Росії покищо такого немає.

Але віце-президент був і критичним. У виступі перед українськими та американськими діловими та політичними колами він розкритикував українських політиків за існуючі чвари, оскільки саме це, за його словами, заважає розвиткові України. Він сказав, що великі обіцянки, які було дано українськими політиками в 2004 році, не здійснені. І це зауваження засвідчило, що Вашинґтон добре орієнтується в подіях українського політичного життя. Цьому, безсумнівно, сприяє інформаційна діяльність українських організацій в Америці.

Прикметно, що гість мав зустрічі не тільки з офіційними політиками, а й з кандидатами на президентську посаду Віктором Януковичем, Арсенієм Яценюком, що теж свідчить про зацікавленість провідників США майбутнім України.

Були висловлені конкретні поради щодо поліпшення життя в Україні. В першу чергу це стосується реформування податкового кодексу та здійснення заходів щодо боротьби з корупцією. Міжнародний валютний фонд вимагає, щоб уряд України скоротив бюджет, відновив сильну банківську систему.

У світі і в Україні підсумки візити Дж. Байдена в Україну викликали схвалення. Президент Українсько-американської ради підприємців Морґан Віліямс підкреслив важливість заяви Дж. Байдена, що Сполучені Штати допомагатимуть Україні стати потужною европейською державою. „Це дуже важливо для підприємців, оскільки люди турбуються за свої інвестиції і їм важливо знати, якою буде політика Вашинґтону. Я думаю, це прозвучало переконливо і чітко“, – зауважив він.

Політолог Олексій Гарань, професор Національного університету „Києво-Могилянська академія“, вважає, що зроблені Дж. Байденом заяви матимуть відгук і за кордоном. „Ця візита має продемонструвати, що адміністрація Б. Обами не буде жертвувати інтересами України, щоб задовольнити інтереси Росії. В дипломатії всі ці символи дуже важливі – те, що було сказано тут, буде почуте не тільки в Києві, воно буде почуте в Москві та інших столицях“, – заявив він.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ЛИПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Перші кроки до космосу – з України

11 січня 1938 року на закритому судовому засіданні Військової колеґії Верховного суду СРСР був засуджений до страти і того ж дня розстріляний Георгій Ланґемак, один з основних конструкторів реактивного міномета часів Другої світової війни, відомого під назвою „катюші“. Минуло багато років, і з’ясувалося, що Г. Ланґемак став жертвою доносу в НКВД свого співпрацівника, котрий пргнув присвоїти славу (і посаду) винахідника.

Г. Ланґемак народився 21 липня 1898 року в Старобельську Харківської губернії (тепер Луганська область), в сім’ї німця-вчителя Еріха Ланґемака, випускника Берлінського університету, і швайцарки Марії. Юнак закінчив гімназію у Єлисаветграді (тепер – Кіровоград) і плянував присвятити життя японській філології. Але Перша світова війна покликала його до війська, він закінчив старшинську школу, служив у морській артилерії і в 1919 році був мобілізований до Червоної армії.

У 1921 році його дивом не розстріляли під час повстання моряків Кронштадту проти більшовиків, а у 1922 році перед ним знову постала небезпека, коли насмілився вінчатися у церкві з нареченою Оленою. Усе ж уцілів і навіть став слухачем артилерійського інституту, що й визначило його професійне покликання.

Г. Ланґемак згодом був головним інженером Реактивного науково-дослідного інституту і працював поруч з відомими дослідниками ракетної справи – уродженцем Житомира Сергієм Корольовим і одеситом Валентином Глушком. Г. Ланґемак не тільки опрацьовував ракетну зброю для війни, а й досліджував можливість використання ракет для вивчення навколоземного простору. Саме він впровадив в обіг термін „космонавтика“.

В листопаді 1937 року керівники науково-дослідного інституту були заарештовані. Директора інституту Івана Клейменова розстріляли 10 січня 1038 року, Г. Ланґемака – наступної ночі (він був 28-им в списку страчених), С. Корольов і В. Глушко опинилися на каторзі. Розстріл санкціонували своїми підписами В’ячеслав Молотов, Лазар Каґанович і Клим Ворошилов. Дружину конструктора були заслано до Казахстану, дочку забрали до дитячого будинку.

Усе ж винахід Г. Ланґемака зберігся. І його реактивні міномети вже в липні 1941 року були успішно застосовані на фронті. Але відзнаки і грошові винагороди отримав новий директор інститут Андрій Костиков, до речі, теж з України, з Казатина. Тривалий час на урочистих академіях, у статтях і енциклопедіях вшановували А. Костикова за його винахід. І тільки після смерти Йосифа Сталіна уцілілі на каторзі С. Корольов і В. Глушко з’ясували, що саме за доносом А. Костикова були страчені І. Клейменов і Г. Ланґемак, а самі вони опинилися на каторжній півночі.

З’ясувалося, що А. Костиков, за хистом здатний лише до доносів, саме так намагався зробити „наукову кар’єру“. Після арешту своїх керівників він очолив провідний стратеґічний інститут і набув слави „батька реактивного міномета“. Генеральське звання, помешкання в урядовому домі у центрі Москви, грошові нагороди... Щоправда, не надовго.

У 1944 році влада переконался, що мала справу з пройдисвітом, нездатним до творчої і керівної праці. Його зняли з високої посади, але славу творця знаменитої зброї за ним залишили і в 1947 році призначили представником Академії наук СРСР в Німеччині. Він помер у 1950 році від серцевого удару.

Минуло ще багато років і Г. Ланґемака реабілітували. На цвинтарі у Москві, біля Донського крематорія, знайшли місце, де його поховали разом з іншими страченими. Іменем Г. Ланґемака названо кратер на Місяці. У 1991 році указом Президента СРСР Михайла Горбачова Г. Ланґемакові та іншим розстріляним вченим-конструкторам було присвоєно почесні звання.

Дочка конструктора лікар Майя Ланґемак живе в Казахстані, в місці заслання її матері. Син Валентина Глушка знайшов в архіві донос А. Костикова на батька та інших потерпілих від режиму. Олександер Глушко привіз до Павлодару і передав М. Ланґемак документи, які підтверджують авторство її батька у створенні зброї небувалої сили.

Л. Хм.

Шановні дописувачі!

З розширенням електронної пошти, всупереч очікуванням, праця редакторів „Свободи“ ускладнилася через неуважне ставлення авторів деяких дописів до надісланих текстів.

Найчастіші недоречності, що трапляються у дописах:

- не вказано дату і місце події;
- перші імена згаданих у тексті осіб;
- немає прізвищ авторів;
- наводяться незрозумілі скорочення власних назв;
- не подаються адреси і числа телефонів авторів.

Особливо відчутним стало листування з авторами дописів з приводу світлин. У тексті дописів бракує підписів до світлин, не повідомляються автори фотографій, у підписах замість імен і прізвищ подаються визначення – „невідомий“. Просимо звернути увагу на ту обставину, що назва світлини в комп’ютері повинна відповідати її назві в тексті допису.

Просимо не вживати до світлин назв типу „Фото-1“, IMG, DSC або числових назв (1, 2, 3 і т. п.), тому що коли такі назви збігаються, комп’ютер автоматично знищує світлини, що надійшли раніше з такими ж назвами. Підписи до світлин просимо подавати українською мовою не в супровідних листах, а в дописах.

Редакція „Свободи“

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ми розуміємо потреби України

Я прочитала коротенький лист Марії Вишневської „Знову і знову не погоджуюся" в „Свободі", ч. 19. З написаного можу ствердити, що М. Вишневська моєї книжки не читала та не зрозуміла рецензій на мою книжку. У книжці нема ніякого осуду.

В Україні я була сім разів по два місяці, разом – один рік і два місяці. Їздила денними, нічними потягами та автобусами, поспішними та місцевими, маршрутками, трамваями, таксівками. Зустрічалася з багатьома цікавими та працьовитими людьми. Відвідала багато міст та сіл, побачила та зрозуміла багато.

Щодо порівняння з книжками про Індію, можу сказати, що людина, яка студіювала соціологію, політичну економію, історію, економічну географію, психологію, антропологію та принципи побудови міст, якщо поїде до Індії на три дні, то зможе дуже правдиво оцінити життя, побут людей та написати три дуже цікаві книжки: „Клясовість в Індії", „Доля жінки та матері в Індії" та „Діти – економічна сила в Індії". Безперечно, людина, яка не має відповідної освіти, не зробить правильних спостережень і таких книжок не напише. Тому порівняння моєї книжки з книжками про Індію людини мало обізнаної з Індією до мене не підходить.

Головне, що більшість з нас, хто відвідує Україну, також працювали усе життя, заощаджували, підтримували українське громадське життя в країнах, в яких живемо, а тепер допомагають Україні, та не забувають про своїх рідних і знайомих.

Ми розуміємо працю та вміємо вживати зароблені гроші не тільки на розваги, а також і на поважні цілі. Ми розуміємо вартість гривні та потреби українського громадянина.

Любов Василів-Базюк,
Торонто

В Росії фальшують історію

Перемога СРСР, спільно зі західніми союзниками, над Німеччиною в 1945 році стала майже релігійним святом в сучасній Росії, причому ця „перемога" вважається „перемогою над фашизмом".

Президент Росії Дмитро Медведєв утворив спеціальну державну комісію, яка має слідкувати за проявами „невластивого" ставлення до цієї події в суспільстві і притягати до карної відповідальности кожного, хто має іншу думку.

При цьому ніби забувається, що перемога над нацистською Німеччиною була лише частиною, бо друга половина тоталітарного табору, тобто Радянський Союз, залишилася панувати над значною частиною світу до початку 1990-их років, коли, нарешті, СРСР впав, причому – без єдиного пострілу.

Думалося тоді, що час „психушок" для здорових людей, соловецьких і сибірських заслань, Чорнобиля, висушення Аральського моря, усунення Берлінського мурованого і стріляного кордону, переслідування національних меншин та панування Росії над значною частиною світу назавжди проминув. Але де там!

Провідники Росії докладають великих зусиль, щоб воскресити Йосифа Сталіна і його імперію.

Провідники Росії, яким сьогодні по 40-50 років, не можуть пам'ятати усе, що творилося під час Другої світової війни, тому варто було б заборонити їм навіть розмовляти про події попереднього століття, коли їх ще на світі не було, а тому про тодішні події вони не мають ніякого поняття.

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиґен

Українській церкві в Бронксі виповниться 65 років

Українську католицьку церкву Покрови Матері Божої засновано в Бронксі в 1943 році заходами перших поселенців та у співпраці з оо. Василіянами, котрі впродовж 65 років є парохами церкви. Спершу членами парафії були засновники, число яке поволі зростало, доповнюючись їхніми нащадками. Згодом життя почало оживати, бо при церкві почали діяти різні товариства. Між ними слід згадати, крім церковного хору, Апостольство молитви, Союз Українок Америки (СУА), Церковне сестрицтво й Чоловіче товариство Святого Імені.

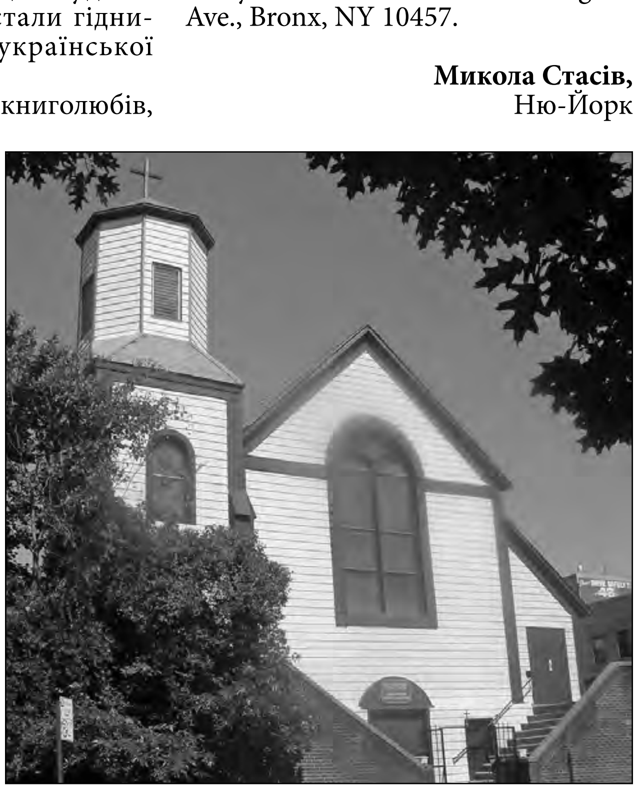
Після приїзду „переміщених осіб" церква швидко була вщерть виповнена, з приводу чого виникли нові завдання. Було засновано під опікою професійних учителів Школу українознавства, яку учні закінчували матурою. Більшість з них закінчили вищі студії і, крім своїх професій, стали гідними продовжувачами української ідентичности.

Діяли Пласт і Гурток книголюбів, з допомогою якого за участи школи на зміну з СУА відзначувано всі церковні та національні свята. Парохи проживали при церкві, а найдовше був о. Сотер Голик.

Після його смерти парохом став о. Маврикій Попадюк, який зараз є заступником о. протоархимандрита в Римі, котрий доїжджав з монастиря св. Йосафата в Ґлен-Кові. Він був парохом 15 років. За його почином в церкві проведено широко задумані проєкти – відновлено церковні приміщення, відреставровано іконостас, помальовано всю церкву й відновлено та прикрашено церковну залю. Крім того, з нагоди 25-ліття парафії було видано пропам'ятну книгу. Відзначено теж 50-ліття святковим бенкетом при участі всіх парафіян і духовенства.

Тепер число членів значно зменшилося. Парохом є о. Лаврентій Лавринюк. Він для нас не тільки парох, а й немов батько парафіяльної родини. Його щирим бажанням є придбати нових членів, тому він закликає нових поселенців прийти до церкви та стати новими членами громади, у якій панує родинна атмосфера. Кожного гостя будемо щиро вітати. В цьому році, крім 65-ліття парафії, святкуємо ще два ювілеї – о. парох Л. Лавринюк 25 жовтня відзначатиме 45-ліття священства, о. М. Попадюк – 25-ліття священства. Адреса церкви: St. Mary Protectress, 1745 Washington Ave., Bronx, NY 10457.

Микола Стасів,
Ню-Йорк

Українська католицька церква Покрови Матері Божої в Бронксі, Ню-Йорк.

Прокурор був на місці у справі Віктора Лозинського

У справі про вбивство мешканця Кіровоградщини Валерія Олійника саме прокурор области Генадій Тюрін зміг забезпечити необхідні докази у справі, усунути від слідства місцевих керівників міліції і прокуратури, завдяки чому справа не розвалилась. Сумна подія сталася 16 червня біля Голованівська, у практично безлюдній місцевості, близько год. 7:30 вечора.

Прокурор области дізнався про цю подію о 10-ій год. вечора. За вікнами було темно, злива. Очевидно, вбивці не чекали, що з Кіровограду хтось приїде уночі розбиратися з „нещасним випадком". Вони розраховували „розібратися" із справою самі. Однак, вночі на місце події прибули слідчі, криміналісти, судово-медичні експерти на чолі з прокурором области.

Завдяки їх ретельній праці вдалося знайти підозрілі невідповідності у свідченнях та фактичних даних, зібрати докази, а головне усунути від проведення слідчих дій місцевих прокурора та начальника міліції. Викликали підозру і поранення на руках Віктора Лозинського, і новенькі пістолети, яких не могло бути у вбитого бідняка, і характер поранень на тілі загиблого.

В інтересах слідства потрібно було дати відповідь на запитання, чи перелом ноги убитого був наслідком наїзду автомобіля чи результатом інших поранень. Видалено було частини тканин, уражених пострілами, а також здійснені інші дослідження, що згодом допомогли відтворити картину загибелі В. Олійника. У Голованівському морґу холодильника немає, тому тіло віддали для поховання – тримати його далі не могли.

Слідча група Кіровоградської обласної прокуратури лише у перший день, 17 червня, опитала понад 200 осіб. Слідчі тиждень не виїздили з міста. Було висунуто п'ять основних і дев'ять додаткових версій, причому казочка, яку розповіли звинувачувані, практично зразу ж була відкинута.

Кіровоградські правоохоронці змогли у перші, найбільш важливі для розслідування справи дні забезпечити усі умови для її розкриття.

За кримінальну змову районного прокурора, начальника районного відділу міліції з місцевим „бароном" хтось має відповісти, то нехай це будуть ті, хто призначав цих людей, контролював, надавав звання. А також ті, хто відсилав з Києва назад численні звертання громадян, аж поки з Голованівська перестали писати – протестувальників придушили, населення залякали.

Едуард Єфіменко,
голова Комітету з боротьби з корупцією в органах державної влади, правоохоронних органах, прокуратурі та судах, Київ

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

До зустрічі на Фестивалі-2010!

ІІІ Фестиваль української культури на Союзівці був надзвичайно успішний. Професійне організування, маса народу, заповнена концертова площа, де було 6,000-7,000 відвідувачів, високий рівень учасників концертних програм, досвідчені ведучі Ліда Кульбіда та Андрій Стасів забезпечили цей успіх.

Гостям сподобалися велика виставка-ярмарок українського мистецтва, українська кухня з смачними стравами, чудова погода.

Надзвичайно задоволений з того, що мети фестивалю досягнуто. Одним з наших завдань було залучення новоприбулих з „четвертої хвилі" в наше суспільно-культурне життя. Велика кількість людей, що прибули на фестиваль з різних штатів США, Канади та інших частин світу, означає, що ми маємо добру перспективу.

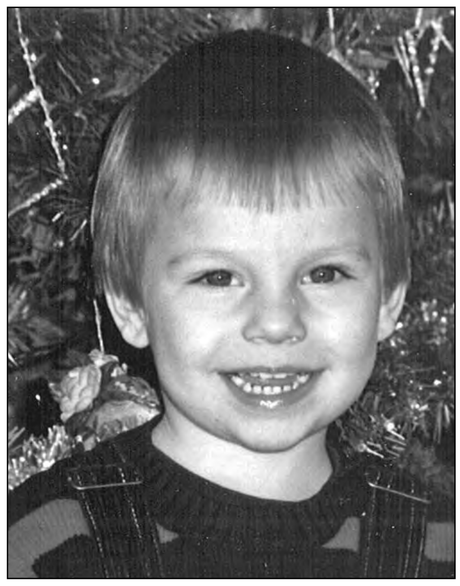
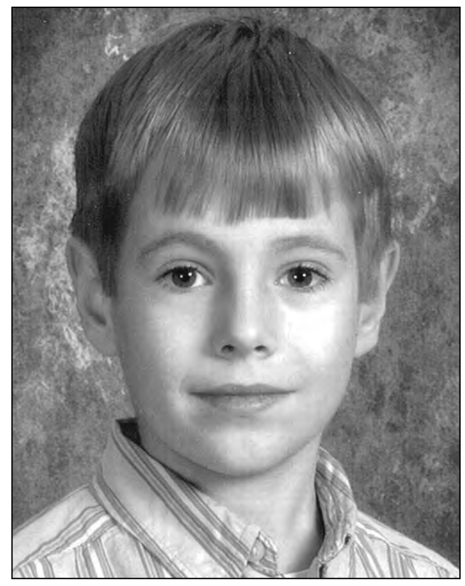
УНСоюз уже існує 115 років. Ми хочемо, щоб і УНСоюз і його Союзівка існували ще довгі, довгі роки, щоб тут зустрічалася молодь, знаходила тут свою любов, створювала українські родини, справляла весілля, як було раніше.

Маштаб фестивалю і його результати свідчать, що Союзівка справді може стати діяльним центром масового інтеґрування та єдности нашої громади. А дехто, між іншим, назвав цей фестиваль фактом оновлення життя діяспори. І це правильне визначення.

До зустрічі на Фестивалі-2010!

Стефан Качарай,
президент УНСоюзу

Нові члени УНСоюзу

Данилко та Маркіян Угрини, сини Марії та Богдана Угринів з Кергонксону, Ню-Йорк, — нові члени 234-го Відділу УНСоюзу. Своїх синів забезпечили батьки.

ДО УВАГИ МИСТЦІВ

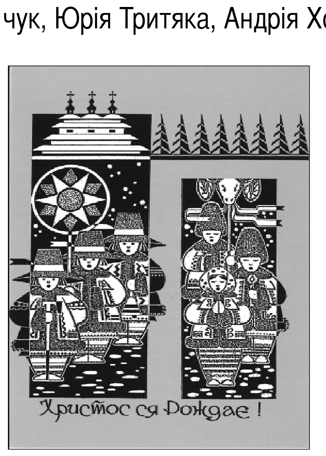
Оксана Тритяк – Головний Організатор УНСоюзу

Здається, ще трішки завчасно думати про різдвяні картки, як ми щойно ввійшли у прекрасний літній сезон та відсвяткували успішний 3-ій Фестиваль Української Культури на Союзівці. Але Український Народний Союз вже приготовляється до наступного різдвяного проєкту. Як Вам усім відомо цей проєкт є багатогранний – він заохочує і популяризує українських мистців, ввесь дохід призначений на відродження Союзівки і останнє, не менш важливе, він сприяє і усвідомлює суть Різдва і доброзичливости.

Протягом декількох минулих років громада виказала велику підтримку і цей проєкт УНСоюзу втішався менш більше по 40,000 дол. чистого доходу щороку. Весь цей дохід призначений на відбудову Союзівки, але і одержуємо особливі датки на обидва видавництва Союзу, „Свобода" та Український Тижневик та на Фундацію. УНСоюз буде продовжувати цей проєкт так довго, як маємо відданих мистців, котрі діляться своїм мистецтвом та жертводавців, котрі підтримують наші проєкти.

Минулими роками УНСоюз мав нагоду видати твори найбільш улюблених мистців, а саме: Ярослава Адамовича, Марти Анни, Анатолія Балуха, Христини Баранської, Богдана Божемського, Анатолія Бурового, Юрія Віктюка, Маркіяна Вітрука, Олвіна Владики, Тані Гаєцької, Якова Гніздовського, Петра Головатого, Наталії Ґавдяк, Марії Гарасовської-Дачишин, Михайла Дмитренка, Наталії Йосипчук, Олександра Канюки, Наталії Коваленко, Мокі Кокоріс, Юрія Козака, Яреми Козака, Данила Коштири, Зеновії Кулинич, Зої Лісовської, Віталія Литвина, Оксани Лукасевич-Полон, Андрія Мадая, Люби Максимчук, Романа Марковича, Леоніда Молодожанина, Галини Мосійчук, Наталки, Хрестини Никорак, Лідії Палій, о. Сергія Пастухова, Аки Перейми, Ореста Поліщука, Лідії Пясецької, Мирона Ричули, Марти Савчак, Христини Сай, Івана Сколоздри, Романа Сметанюка, Ярослава Стадника, Олени Стасюк, Мирослави Стойко, Ірени Твердохліб, Галини Титли, Юлії Ткачук, Юрія Тритяка, Андрія Хомика, Марти Цісик, Ільони Шиюк та Івана Яціва.

Ми ласкаво заохочуємо українських мистців надсилати свої твори для репродукції та взяти участь у цьому проєкті. Цього року УНСоюз плянує видати около 150,000 карток. Під розгляд беруться твори різних жанрів: оливні, акварелі, дереворити чи керамічні кафлі. Для репродукції приймаються оригінальні твори мистців, фотографії або плівки або по і-пошті, висилаючи до Головної Канцелярії на внизу подану адресу не пізніше як 30-го вересня 2009 р. У справі додаткових питань просимо звертатися до Оксани Тритяк, Головного Організатора УНСоюзу.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
2200, Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054 Tel.: (973) 292-9800 ext. 3071
Oksanauna@comcast.net • Attn. Oksana Trytjak

Подарунки від УНСоюзу

ГАРТФОРД, Конектикат. – 13 червня в парафіяльній залі при Українській церкві св. Архистратига Михаїла відбувся ґрадуаційний вечір матурантів парафіяльної Школи українознавства.

Це було радісне свято матурантів, їхніх батьків та всіх рідних, як також української громади, включаючи існуючі громадські організації, які докладають багато зусиль до виховання української молоді в українському дусі і з добрим знанням української мови, історії та культури. Без цих знань українська молода людина може загубитися в чужому оточенні.

Мені припала на цьому вечорі особлива честь вручити ґрадуантам подарунки від Українського Народного Союзу, який уже багато років приділяє велику увагу підтримманню українського студентства.

Ця особлива увага полягає не тільки в площині духового виховання, а й у виділенні студійних фондів для студентів кожного віку, починаючи від матурантів парафіяльних українознавчих шкіл і до стипендій на вищі студії.

Ґрадуанти, які одержали подарунки від Українського Народного Союзу, були зворушені і вдячні. Молодь високо оцінює УНСоюз та його довголітню працю для добра українського народу не тільки словом, а й допомоговими фондами.

Мирон Кузьо,
секретар 277-го Відділу УНСоюзу

„Пташата" відпочили на Союзівці

Закінчився табір „Пташат" на Союзівці, а дитячий гамір і надалі відбивається в серці бабуні, котра вперше з сином везла свою 4-літню внучку на табір. Яка велика посвята молодих батьків! Ці молоді люди не жаліють ні часу, ні коштів для того, щоб їхні діти в колі своїх ровесників провели час, у своєрідній атмосфері і занятті. Вони чемно стежать за тим, щоб їхні діти говорили виключно українською мовою. Вони вимагають такої ж посвяти від інших батьків, які хочуть привезти своїх діточок на табір.

Невимовно вдячна їм за їхню шляхетну поведінку і працю, а тим маленьким „пташатам", котрі так голосно щебетали: „Серця маленькі наші, та щире в них чуття, любити Україну будем ціле життя" – хай допоможе Господь піти слідами своїх батьків.

Надія Пікас,
Вашінґтон

Від редакції: Табір Пташат вже 21-ий рік відбувається на Союзівці. Табори організовує пластовий курінь „Перші Стежі" і організаційну комісію очолює бабуня Неоніла Сохан.

Учасники табору „Пташат".

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

З’їзд Молоді Українського Національного Об’єднання Канади

Тарас Баб’юк

ГАКСТОН, Канада. – З’їзд з нагоди 75-річчя існування Молоді Українського Національного Об’єднання Канади (МУНО) відбувся 3-5 липня. У ньому взяло участь близько 50 делеґатів, колишніх членів та гостей.

Цей з’їзд сбігся в часі з відзначенням 50-річчя оселі „Сокіл“ на березі озера Сімко, яка є куточком розваги та відпочинку для української громади Торонто та околиць.

На з’їзді було обрано нову Крайову управу, до складу якої ввійшли сім членів і голова – новообраний Крайовий президент МУНО Володимир Гриців з Едмонтону. Увечорі 3 липня учасники з’їзду мали нагоду почути доповідь Бориса Сірського, колишнього помічника канадського сенатора Павла Юзика, про життя, невтомний характер та важливий вклад праці П. Юзика для української громади в Канаді.

У суботу, 4 липня, учасники з’їзду мали нагоду взяти участь у спортивних змаганнях та допомогти у проведенні розважальних програм для дітей.

Увечорі відбулась концертна програма, одним з найяскравіших моментів якої була інсценізація „Лісової пісні” Лесі Українки та традиційного святкування Івана Купала у виконанні драматичного гуртка „Сузір’я” (керівник Наталя Гриців). Після концерту відбулася загальна забава.

У неділю з’їзд завершився Службою Божою в каплиці оселі, а також освяченням нового прапора Крайової управи МУНО, які провів о. Остап Чорний з Торонто.

Учасники з’їзду Молоді Українського Національного Об’єднання Канади з нагоди 75-ліття його існування.

Випускникам вручено стипендії Кредитівки

На фото (зліва): сидять – Юля Гулей, Лідія Несторович, Саманта Хома, Христина Боберська, Кароль Лоан, стоять – член Стипендійної комісії Богдан Захарчишин, Адам Гіл, член Стипендійної комісії Христина Гошовська, головний виконавчий директор Тамара Денисенко, член Стипендійної комісії Анна Корнило, Петро Хомик, президент УФКС Василь Корнило. Фото: Галина Лісова

РОЧЕСТЕР, Ню-Йорк. – 13 червня в Громадській кімнаті Української Федеральної Кредитної Спілки (УФКС) відбулося урочисте вручення стипендій членам кредитівки – випускникам шкіл. На урочисту імпрезу були запрошені батьки, родичі, друзі студентів.

Урочистість розпочалася вступним словом-привітом президента УФКС Василя Корнила. Генеральний виконавчий директор Тамара Денисенко у своєму звертанні зауважила, що УФКС виділила в цьому році на стипендії студентам понад 16 тис. дол.

Цього року, як і минулого, УФКС вручила стипендії ім. Богдана Венгльовського, ім. Богдана Андрушина – обидві по 1,500 дол. та ім. Володимира Гавриляка – 3,000 дол. Їх отримали за успішне навчання в школі Саманта Хома, Юля Гулей та Андрій Вовелко.

Член стипендійної комісії Анна Корнило вручила студентам грамоти, побажала їм успіхів в навчанні. Від студентів з подякою виступили Адам Гіл та Ю. Гулей.

Галина Лісова

Нагорода музеєві

ЧИКАҐО. – Представники 53 музеїв прибули до бюра скарбника повіту Кук Марії Папас, де відбулася церемонія визнання етнічних музеїв Чикаґської землі. „Ці музеї зродилися з любови та поваги до спадщини і спільно дають Чикаґській землі її чіткий характер, як громади громад" – сказала М. Папас. Серед інших було відзначено також Український Національний Музей.

Марія Папас, скарбник повіту Кук вручає нагороду досконалости Лідії Ткачук (зліва), представниці Українського Національного Музею в Чикаґо.

Знову палала...

(Закінчення зі стор. 1)

тугу за рідним краєм. Співали сестри Надійка та Наталя Павлишини, дует Алли Куцевич та Андрія Турчина, хор осередку організації „Нова українська хвиля" з Пасейку (керівник Роман Радзіх), Христина Махно, Марина Склярова та Люба Щибчик.

З великим захопленням глядачі сприйняли виступи танцювальних колективів „Золотий Промінь" з Гартфорду, Конектикат, (керівник Орландо Паґан), „Червона калина" з Джерзі-Сити, Ню-Джерзі (керівник Надія Лемеґа) та „Мрія" з Пасейку (керівник Іван Ленчук). Цікавими були також виступи гумористів Віри Губіцької з Філядельфії та Петра Вислоцького з Кліфтону, Ню-Джерзі.

Програма продовжилася вечірніми забавами під гру гуртів „Українська сенсація", „Галичани" та „Удеч", у виконанні яких звучали гарні пісні та чудові танцювальні мелодії .

На фестивалі вже традиційним стало печення поросят і продаж українських страв, посмакувати якими прагнули майже всі, хто приїхав на оселю СУМ, тому біля кухні було гамірно та людно. А бажаючі придбати український одяг, сувеніри, книжки та інші речі могли це зробити на ярмарку, який три дні працював на оселі.

5 липня Владика П. Хомницький, разом з о. Богданом Данилом, ректором семінарії св. Василія, відслужив Літургію, яку супроводжував хор церкви св. о. Миколая з Пасейку. Після Служби було відправлено Панахиду за героїв України, які віддали своє життя за свободу рідного краю.

Після цього виступив Іван Буртик, заступник голови Крайової управи Організації оборони чотирьох свобід в Україні, який розповів про діяльність і значення Організації Українських Націоналістів і Української Повстанської Армії в здобутті незалежности України.

Після промови відбулося покладання вінків до пам'ятників героям. А в другій половині дня на сцену знову вийшли артисти, щоб порадувати глядачів своїми незрівнянними талантами.

Фестиваль закрив староста В. Гаргай, який доклав багато зусиль для того, щоб все пройшло чудово.

Ведуча програмою Галина Семеняк, скрипаль-віртуоз Василь Попадюк та член хору „Лемковина" зі Львова Андрій Байса.

Танцювальна група „Золотий Промінь" з Гартфорду, Конектикат. Фото: Стефан Гованський

Українці – на політичному виступі Президента Барака Обами

Президент США Барак Обама під час зустрічі з мешканцями Ню-Джерзі. На другому пляні, у вишиваній сорочці, Михайло Козюпа.

Фото: Corzine'09Press

ГОЛМДЕЛ, Ню-Джерзі. – 16 липня до Ню-Джерзі приїхав Президент США Барак Обама. Це був його перший політичний виступ в цьому штаті від часу виборів 2008 року.

Президент був гостем губернатора Джона Корзайна під час його політичного віча. Дж. Корзайн кандидує на перевибори. Дж. Корзайн допомагав Б. Обамі під час його компанії, а тепер Б. Обама йому віддячує своєю підтримкою.

В амфітеатрі „Arts Center" зібралися 17,000 осіб, щоб зустріти Президента і губернатора. Серед прихильників Дж. Корзайна були також українці.

У часописі „Стер Леджер" 17 липня була вміщена на першій сторінці велика кольорова фотографія учасників зустрічі, на якій є другий заступник президента Українського Народного Союзу, голова Організації оборони чотирьох свобод в Україні Михайло Козюпа.

Президент виголосив промову про економічний стимул розвитку суспільства, потребу медичної реформи, зменшення злочинности, охорону довкілля, скорочення безробіття, підвищення відповідальности урядовців перед виборцями. Б. Обама закликав громадян Ню-Джерзі вибирати губернатором Дж. Корзайна і в такий спосіб допомогти в поліпшенні життя в Америці.

Божена Ольшанівська

Фундація „Самопоміч" пожертвувала 3,000 дол. на ЕУД

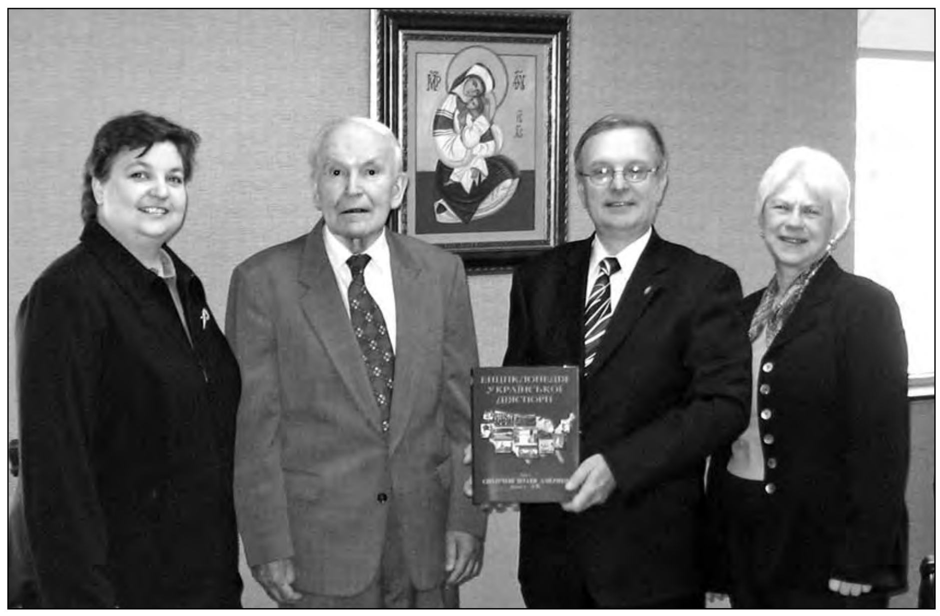
ЧИКАҐО. – Фундація „Самопоміч" Українсько-Американської федеральної кредитової спілки „Самопоміч" пожертвувала 3,000 дол. на продовження видання „Енциклопедії української діяспори".

Цього року вийшла перша книжка американського тому ЕУД – видання Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці. Головний редактор д-р Василь Маркусь вручив книжку президентові кредитівки Богданові Ватралеві, висловлюючи щиру вдячність за всі роки підтримки редакції у документуванні історії української діяспори в Америці.

Б. Ватраль заявив, що „Самопоміч" і далі буде підтримуватиме видання чергових книжок ЕУД.

Першу книжку (А-К) американського тому ЕУД можна купити у приміщенні Українського культурного осередку за адресою: 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622. Тел.: (773) 489-1339. Електронна пошта: encukrdiaspora@gmail.com. Ціна 40 дол. (для членів НТШ-А – 32 дол.). Книжку можна замовити в НТШ-А (6 дол. за пересилання): Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, NY 10003. Електронна пошта: info@shevchenko.org. Чеки або грошові перекази виписувати на: „Shevchenko Scientific Society".

Надія Заяць
адміністратор ЕУД

Зліва: Надія Заяць, д-р Василь Маркусь, Богдан Ватраль, Дора Турула.

Олексій Пукач ...

(Закінчення зі стор. 1)

28 липня слідчо-оперативна група знайшла в Білоцерківському районі Київської області фраґмент черепа, який може належати вбитому журналісту Георгію Гонгадзе.

Фраґменти черепа знайдено на місці, яке вказав під час допиту колишній начальник Головного управління кримінального розшуку департаменту зовнішнього спостереження МВС О. Пукач.

На місці, де було знайдено залишки черепа людини, було прокладено дорогу. Наразі на місці „знахідки" працюють експерти.

О. Пукача було розшукано, встановлено та затримано 21 липня у Чуднівському районі Житомирської области. Акцію було проведено у рамках здійснення комплексу оперативно-розшукових заходів співробітниками СБУ у взаємодії з Генеральною прокуратурою на виконання доручення Президента України щодо затримання всіх виконавців і організаторів убивства Г. Гонгадзе. *(УНІАН, Укрінформ, „Голос Америки")*

ІІІ Фестиваль української культури відбувся на Союзівці

Народна артистка України Руслана Лижичко у різних сценічних втіленнях.

На сцені – ансамбль „Іскра"

Гопак у виконанні учасників танцювального табору ім. Роми Прийми-Богачевської.

Танцює ансамбль „Іскра"

Руслана Лижичко усіх заохотила до спільного співу.

Диригент хору „Думка" Василь Гречинський під час концерту. Поруч з ним скарбник УНСоюзу Рома Лісович.

У шатрах розмістився ярмарок мистецьких виробів.

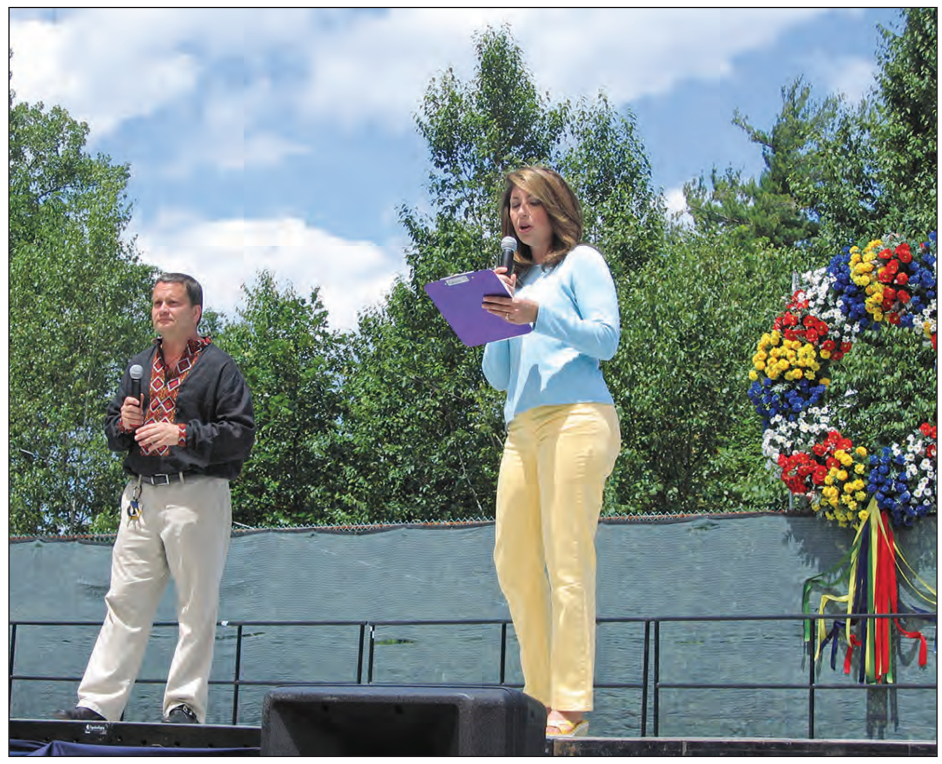

В липневу спеку приємно відчути прохолоду басейну.

III Фестиваль української культури відбувся на Союзівці

Танцюють учасники ансамблю „Золотий Промінь“.

Успішно вели концерти Андрій Стасів і Ліда Кульбіда.

Грає ансамбль „Коріння“.

Незвичайний дует – вокал Людмили Фесенко і бандура Віктора Мішалова.

Одна з організаторок фестивалю Рома Лісович задоволена – концерт слухають 7,000 гостей.

Гість фестивалю Місьо зутрівся з президентом УНСоюзу Стефаном Качараєм і скарбником Ромою Лісович.

Українoчки.

Дитяча книжечка – подарунок від ведмедика Міся.

Гарно на ярмарку в соняшний день

Газети УНСоюзу теж не забуті на Союзівці.

Фото: Рома Гадзевич, Рас Челяк, Христя Сизоненко, Лев Хмельковський, Маркіян Гадзевич

По той бік...

(Закінчення зі стор. 3)

вдалося затримати декількох осіб, котрі намагалися підірвати житловий будинок в Рязані. Ці люди виявилися працівниками ФСБ. Тоді ФСБ заявила, що то були „антитерористичні навчання з метою перевірити антитерористичну пильність мешканців“. Після того, як ця історія набула розголосу, затриманих ефесбістів за наказом з Москви випустили, вони зникли, а вибухи житлових будинків в країні припинилися так само несподівано, як і почалися...“.

Починаючи з 2004 року, політичний режим Росії вів війни – торговельні, газові, енерґетичні, комп’ютерні, пропаґандистські – з Україною, Білоруссю, Естонією, Азербайджаном, Грузією. Російсько-грузинську війну, найгостріша фаза якої припала на серпень минулого року, А. Іларіонов називає „однією з найсерйозніших міжнародних криз за останні 30 років, і вона свідчить про дуже небезпечну тенденцію нашого часу, оскільки під час цієї війни:

– вперше від часу вторгнення СРСР в Афганістан у 1979 році відбулося застосування російських збройних сил за кордоном;

– вперше від часу інтервенції СРСР проти Чехословачини в 1968 році відбулося одностороннє вторгнення в незалежну европейську країну;

– вперше від кінця 1930-их – початку 1940-их років аґресія проти незалежної европейської країни й окупування частини її території привели до односторонньої зміни міжнародно визнаних кордонів в Европі. Подібність цих подій з обставинами 1930-их років звертає на себе особливу увагу і не може не занепокоювати...“.

Закінчуючи свою аналізу прогнозами щодо майбутніх американсько-російських взаємин, А. Іларіонов звертає увагу на разючий факт: протягом останніх 10 років американська сторона постійно і в усіх питаннях цих взаємин відступала перед стороною російською.

Адміністрації і Б. Клінтона, і Дж. Буша, рішуче засуджуючи російську бойню в Чечні, порушення прав людини в Росії, знищення там незалежної преси, політичні вбивства, аґресивну політику Москви щодо сусідів, напад на Грузію, анексію Абхазії і Південної Осетії, діставали у відповідь: „Shut up!“. Далі за текстом А. Іларіонова: „І в усіх тих випадках американська сторона скоріше чи пізніше приймала цю пораду...“.

Що ж до наміру Президента Б. Обами „перезавантажити“ американсько-російські взаємини, то поліційна Корпорація, яка править Росією, зустріла цю ініціятиву Вашінґтону з неприхованою радістю.

Таємний і всевладний орден розуміє цю, безвідносно кажучи, шляхетну ініціятиву як фактичну згоду сьогоднішньої американської адміністрації з наміром російського режиму відновити свій вирішальний вплив у постсовєтському просторі під виглядом „привілейованих інтересів“ Росії в сусідніх країнах. „Таку поведінку з боку адміністрації США, – на думку А. Іларіонова, – годі назвати навіть відступом.

Це навіть не політика замирення після мюнхенської угоди 1938 року. Це повне, абсолютне і безумовне капітулянство перед режимом спецслужб, мафіозі і бандитів сучасної Росії.

Це також капітулювання надій російських демократів перед режимом, капітулювання народів, котрі прагнуть вирватися з системи, яке ціле століття контролювала і тероризувала їх... Знаємо, які бувають наслідки колябораціоністської політики: ті, що відступають і капітулюють, дістають не мир, а війну – з непередбачними і тяжкими наслідками...“.

„Ми не визнаємо, і я хочу це підкреслити, будь-яких сфер інтересів, і ніхто не має права вам диктувати, в які союзи ви будете вступати або які двосторонні стосунки ви будете мати“, – запевнив – знову ж таки з притаманною американцям, і похвальною з українського погляду, рішучістю – у вівторок, 21 липня, віце-президент США Джо Байден після переговорів у Києві з Президентом Віктором Ющенком.

Золоті слова. Та чи стримають вони Росію, якщо залишаться тільки словами?

24 серпня: піднесення Державного прапора України

ТОРОНТО. – З нагоди 18-ої річниці Незалежности України 24 серпня відбудеться офіційна церемонія піднесення Державного прапора України перед парляментом Онтаріо.

Цю традицію започаткували чотири роки тому Ліґа Українців Канади (ЛУК) і Ліґа Українок Канади, при сприянні Генерального консула України в Торонто д-ра Ігора Лосовського. Голова ЛУК Олег Романишин вважає, що ця церемонія має велике значення для України і Канади, яка першою визнала суверенітет України в 1991 році. За подальшою інформацією можна звернутися на тел.: (416) 516-8223 або на електронну пошту: luc@lucorg.com.

Ліґа Українців Канади

УКРАЇНА І СВІТ

День Патріярха Йосифа у Заздрості

Деякі учасники та доповідачі Міжнародної наукової конференції перед монументом Патріярха Йосифа (роботи скульптора Еммануїла Миська). Зліва: Ярослав Кміть, о. Євген Небесняк, Роман Лубківський, проф. Леонід Рудницький, Дмитро Михайлюк, о. Василь Поточняк, о. Рафаїл Турконяк, Олександр Лужницький, Олег Купчинський, Богдан Хаварівський, (невідомий).

ЗАЗДРІСТЬ, Тернопільська область. – 5–6 червня відбулись урочисті заходи, присвячені 25-річчю від дня смерти Патріярха Йосифа Сліпого. Водночас було вшановано блаженну пам'ять синів села Острівця: о. Івана Волянського, о. Платона Карпінського, о. Йосифа Побережного та Владики Ізидора Борецького. Отець І. Волянський та Владика І. Борецький – засновники греко-католицьких парафій у США та Канаді.

Вранці 5 червня в Музейно-меморіяльному комплексі ім. Патріярха Йосифа тернопільський Владика Василь Семенюк відслужив Панахиду за упокій душі Патріярха. Опісля Леонід Рудницький – академік Національної Академії Наук України та Президент Товариства Святої Софії в США, лавреат Національної премії ім. Тараса Шевченка поет Роман Лубківський та голова Теребовлянської районної ради Петро Майовський поклали до підніжжя пам'ятника в честь Патріярха Йосифа букети квітів.

Відтак у приміщенні великої каплиці розпочалася Міжнародна наукова конференція „Історична й духовно-просвітницька місія Патріярха Йосифа Сліпого".

Проф. Л. Рудницький, ведучий конференції, прочитав вітання від Патріярха Любомира Гузара.

Голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Україні Олег Купчинський у доповіді „Йосиф Сліпий про Берестейську унію і її ролю в історії Української Церкви й народу" подав дуже цікаві інформації про те, як Патріярх Йосиф розумів Берестейську унію.

Лавреат Національної премії ім. Тараса Шевченка о. Рафаїл Турконяк у своєму звіті „Культурологічна діяльність Патріярха Йосифа Сліпого" розповів, як Патріярх Йосиф просив його займатись біблійними студіями, що він і зробив. 30 років свого життя о. Р. Турконяк віддав перекладові Острозької Біблії живою українською мовою.

З доповідями виступили директор Державного архіву у Тернополі Богдан Хаварівський, проф. Олександер Лужницький з Філядельфії, о. Василь Поточняк з Дрогобицької єпархії, який у своєму звіті „Роля „Заповіту" Патріярха Йосифа Сліпого та його вплив на сьогоднішню українську еміґрацію, особливо в Італії" представив Блаженнішого як доброго організатора фондів, що уможливило спорудження різних українських об'єктів у Римі.

Отець д-р Євген Небесняк представив дві книжки: свою – „Митрополит Андрей" та свіжу з друкарні – „Патріярх Йосиф" авторства св. п. Владики Івана Хоми.

Післяобідню сесію відкрив д-р Михайло Петрович з Українського Католицького університету (УКУ) у Львові. У своїй доповіді „Літургія як підґрунтя просвітницької місії Патріярха Сліпого" він нагадав про бажання Патріярха видавати Літургійні служебники живою українською мовою.

Д-р Ірина Коломієць, також з УКУ, своїм звітом „Львівська Богословська академія та її ректор – д-р Йосиф Сліпий" ознайомила слухачів з історією постання та метою академії, і як нею провадив Патріярх, коли був її ректором. Отець д-р Віталій Козак у доповіді „Патріярх Йосиф як історик" представив уміння Патріярха подавати проникливе історичне тлумачення церковних подій Української Церкви. Голова організації „Карітас" Тернопільської єпархії д-р Вадим Перець представив доповідь „Місіонерські подорожі Патріярха Йосифа Сліпого".

Наприкінці Р. Лубківський, після своєї короткої доповіді „Духовні та патріотичні заповіти світочів українського народу" прочитав резолюції заключного документу конференції.

Після цього учасники переїхали до близького села Острівця, де народились згадані на початку статті світочі Української Католицької Церкви, і прийшли до каплиці місцевих греко-католиків, щоб поблагословити камінь-пам'ятник на честь душпастирів Острівецької парафії.

6 червня учасники влаштували круглий стіл на тему „Владика Ізидор Борецький – подвижник і спадкоємець Патріярха Йосифа Сліпого".

о. Євген Небесняк

Відкритий лист...

(Закінчення зі стор. 5)

динальної інституційної реформи, і хоча ми сподіваємося на допомогу Европейського союзу, але і США можуть зробити дуже багато.

4. Енерґетична безпека Европейського союзу вимагає безпечного транзиту, а отже – енерґетичної безпеки України. Запорукою цього є не лише диверсифікація постачання енерґоносіїв, але, у першу чергу, прозорість енерґетичного ринку. Сприяння збільшенню прозорости українського енерґоринку та його інтеґрації до загальноевропейської системи відповідає власним інтересам США та ЕС.

Ми прагнемо демократичної солідарности не проти когось, а проти минулого – заради майбутнього і заради наших спільних цінностей. Ми противники тих сил, які прагнуть тиранії й поневолення, що є ворогами всіх вільних суспільств.

Ми впевнені – безпека Европи та цілого Евроатлантичного простору є неподільною. Вона гарантується безпекою України, і навпаки. Стабільна Европа та її зростання не існуватимуть при нестабільній і небезпечній Україні. Спільне усвідомлення взаємної залежности і взаємної необхідностии– ключ до правильних дій. А правильні кроки сьогодні – підвалини під наше і ваше майбутнє.

Юрій Андрухович, письменник; **Володимир Горбулін**, колишній секретар Ради національної безпеки і оборони України, академік Національної Академії Наук України; **Еміне Авемілева,** голова громадської організації „Ліґа кримськотатарських юристів"; **Наталя Беліцер,** Інститут демократії ім. Пилипа Орлика; **Євген Бистрицький,** доктор філософських наук; **Ігор Гирич**, завідуючий відділом Інституту української археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського; **Сергій Грабовський,** кандидат філософських наук; **Євген Захаров,** співголова Харківської правозахисної групи; **Сергій Квіт,** президент Національного університету „Києво-Могилянська академія"; **Ілько Кучерів**, директор Фонду „Демократичні ініціятиви"; **Мирослав Маринович**, віце-ректор Українського Католицького університету у Львові, колишній член Української Гельсінкської Групи та в'язень сумління; **Микола Рябчук**, письменник; **Рефат Чубаров**, перший заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу; **Володимир Горбач,** політичний аналітик Інституту евроатлантичного співробітництва; **Василь Зілгалов,** історик, журналіст; Україною та ЕС; **Василь Овсієнко,** лавреат премії ім. Василя Стуса та інші.

28 липня 2009 року

Мирослав Маринович: „На нашій землі зріють розв’язки“

Нижче подаємо звіт Мирослава Мариновича, віце-ректора з питань призначення та місії Українського Католицького університету, про його нещодавню поїздку до Мінесоти та Нью-Йорку.

На запрошення католицького Університету св. Томи в Сент-Пол, Мінесота, з 8 по 12 червня я прочитав англійською мовою 15-годинний курс лекцій на тему: „Релігія у пострадянському світі: обтяжливий спадок і багатообіцяючі перспективи (з особливою увагою до України)”.

Вибір цього курсу університет мотивував тим, що в США зазвичай мало орієнтуються у суспільних процесах у цій частині світу – що вже казати про процеси релігійні. Згаданий курс був покликаний певною мірою заповнити цю прогалину. Український Католицький університет є партнером Університету св. Томи, отож не дивно, що прочитати цей курс було запропоновано саме нам. Зрозуміло, що це запрошення було спільнотою УКУ з вдячністю прийняте.

Моїми слухачами були 15 осіб – викладачі університету з різних дисциплін, а також люди з-поза університетського контексту, які побажали дізнатися глибше про релігійну ситуацію в окресленому реґіоні. Серед них були і ті, що фахово пов’язані з пострадянським простором, і двоє американців, які тривалий час жили в Росії та в Узбекистані, а також навіть вихідці з Росії та Румунії. Для лектора така мішана авдиторія доволі складна, оскільки об’єднує людей, які мають неоднаковий попередній вишкіл. Так, скажімо, важко однаковою мірою цікаво й переконливо викладати для богослова та професійного музиканта. Проте насправді виявилося, що моїх слухачів об’єднувало щире прагнення пізнати цю частину світу, і воно допомогло подолати об’єктивні обмеження.

Короткі фільми, виготовлені в Українському Католицькому університеті про трагедію Львівського псевдособору 1946 року та подальших переслідувань Української Греко-Католицької Церкви, про святих мучеників цієї Церкви і Російської Православної Церкви, а також про університетську акцію „Різдво разом” у Львові, виявилися неоціненними посібниками у візуалізації представленої теми.

Особлива увага до України не виглядала штучною чи дискримінаційною, оскільки, як відомо, проблеми українських Церков київської традиції сьогодні перебувають в епіцентрі світових міжцерковних та екуменічних стосунків. Тут я маю на увазі не лише проблему „уніятизму”, яка не сходить з порядку денного міжцерковних зустрічей у рамках католицько-православного діялогу. Адже, скажімо, як можна обговорювати суперництво між Константинополем та Москвою за впливи на православні громади в Естонії, не згадавши подібної і потенційно навіть важливішої за своїми наслідками ситуації в Україні?

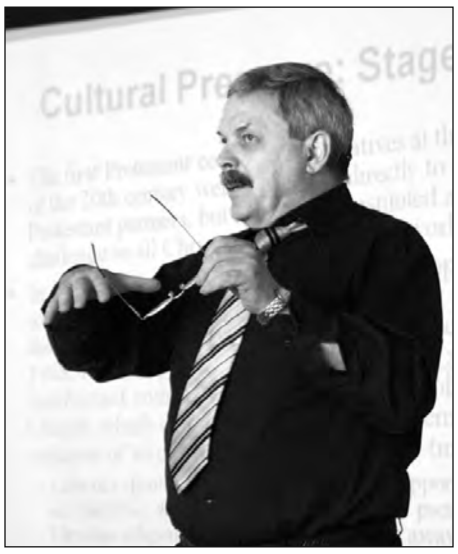
Важливо також, що обговорення ситуації в Україні давало розуміння не лише труднощів, які стоять перед пострадянськими релігійними спільнотами, а й тих позитивних шансів і перспектив, які так наочно нарощуються в українському суспільстві. У цьому контексті досить згадати ініційовану Патріярхом УГКЦ Любомиром загальноукраїнську дискусію щодо перспективи та критеріїв об’єднання історичної Київської Церкви. До обговорення проблем такої складности слухачі були, звичайно, не завжди готові, але мені, здається, вдалося переконати їх у тому, що на нашій землі зріють розв’язки, які можуть бути цікавими для всієї християнської ойкумени.

Короткочасне перебування у Нью-Йорку дало мені нагоду скласти кілька важливих візитів вдячности до благодійників Українського Католицького університету. Скажімо, керівництво Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку – президент Богдан Курчак та фінансовий референт Богдан Савицький – виділили майже дві години свого часу, щоб обговорити зі мною та директором Української католицької освітньої фундації Даніелем Шиманським перспективи розвитку УКУ та особливості політичної ситуації в Україні, в якій нашому університетові доводиться діяти.

Гостинно відкрили перед нами двері своїх домівок колишній редактор „Патріярхату” та почесний голова Ділового комітету риятелів УКУ Метрополії Нью-Йорку Микола Галів, д-р Марія Шевчук-Чабан та Богдан Чабан, які є фундаторами „Лекційного фонду ім. Тимоша й Геновефи Шевчуків”. Зустрічі з ними, як і з низкою інших визначних представників української громади, які належать до Нью-йоркського Комітету приятелів УКУ, як-от Василь Никифорук, Ярослава Рубель, Анна та д-р Володимир Раки, Ірена Яросевич – секретар Комітету, Орест Кизик та Андрій Ленцик – співголови Комітету, дали мені неоціненну нагоду не лише ознайомити своїх співбесідників з найновішими здобутками нашої університетської спільноти, а й наче подивитися на наші справи їхніми очима – очима людей небайдужих і щиросердних. Як завжди, приязною до наших потреб була скарбник Нью-йоркського Комітету приятелів УКУ Оксана Лопатинська, яка управляє Асоціяцією „Самопомочі”, та її чоловік Олег.

До речі, мав я нагоду розповісти про здобутки УКУ і нашим землякам у Сент-Пол, Мінеаполіс. Цією зустріччю я завдячую передусім проф. Володимирові Анастасові, який доклав чималих зусиль, щоб за короткий час організувати цю милу вечерю з місцевими земляками.

Природно, що в розмовах з українцями діяспори часто зринало питання політичної ситуації в Україні. Моїх американських (тобто не пов’язаних з Україною) колег останнім часом вражає, як героїня Помаранчевої революції Юлія Тимошенко, що вознеслася на хвилі народного активізму, могла стати співтворцем проекту фактично повного усунення того ж народу від впливу на хід політичних процесів. За таке посягання на принцип народовладдя в Америці винуватець негайно розплатився б політичним небуттям...

Мирослав Маринович

* * *

Детальнішу інформацію про УКУ англійською та українською мовами можна знайти на веб-сторінці університету: http://www.ucu.edu.ua. Читачі також можуть звернутися в Українську Католицьку Освітню Фундацію, яка надає найбільшу фінансову підтримку для річного бюджету УКУ.

З кожного доляра, який надходить до УКОФ, понад 84 центи йде на добродійні програми. УКОФ зачислена до найефективніших добродійних організацій у США. (Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622; (773)235-8462; ucef@ucef.org; www.ucef.org. Тел. УКОФ у Канаді: (416)-239-2495.)

Зустріч земляків в багатостраждальному селі Вербиці

ВЕРБИЦЯ, Польща. – Вербиця – моє рідне село, залишилося воно на території Польщі, в Томашівсько-Любельському повіті. 62 роки тому, під час лиховісної Акції „Вісла“, каральні польські вигнали українське населення з рідної землі, а наші доми і господарства дощенту спалили.

Під час депортації в селі польські вояки вбили у Вербиці 52 особи, 98 запроторили до концтабору в Явожно, де, серед інших, був закатований в 1948 році наш парох о. Юліян Криницький. Хто не потрапив у тюрми, того було брутально депортовано на північно-західні землі Польщі.

4 і 5 липня цього року в селі Вербиця відбулася зустріч земляків, яку організувало Товариство „Вербицька земля”. Приїхало майже 200 моїх односельчан. Зійшлися на тому місці, де стояла наша церква, і там відбулася Служба Божа, яку правили о. Іван Тарапацький та о. Іван Лайкош, при співучасті двох римо-католицьких душпастирів – о. Станіслава Ґорчинського та Ярослава Цьоха.

Всі отці виголосили змістовні проповіді, а голова товариства „Вербицька земля” Марко Палюшок вручив священикам від варбичан пропам’ятні вишиті картини і щиро подякував сільській владі за втримання порядку на місцевому цвинтарі та на місці, де стояла наша церква.

Опісля усі процесією перейшли на цвинтар, де було відслужено Панахиду за померлих наших односельчан та вояків УПА з нашого села.

Ярослав Стех

Процесійний похід до цвинтаря в селі Вербиця.

Українські козаки в Конотопі

Розповідь про відзначення 350-річчя Конотопської битви було вміщена у ч. 29 „Свободи". Тим часом помічник секретаря Ради Українського козацтва при Президентові України Анатолій Грива надіслав повідомлення і світлини про участь у цій події українського козацтва. Вміщуємо надіслані матеріяли.

Секретар Ради Українського козацтва при Президентові України Станіслав Аржевітін серед учасників свята біля пам’ятника на честь перемоги у Конотопській битві.

КОНОТОП, Сумська область. – 10-11 липня в селах Шаповалівці та Соснівці відбулися урочисті заходи з нагоди 350-річчя перемоги в Конотопській битві, у яких взяла участь Рада Українського козацтва при Президентові України.

Об’єднання „Реєстрове українське народне козацтво" (верховний отаман Володимир Сумовський) власними силами створило козацький табір біля Шаповалівки, в мальовничому місці на березі місцевого ставка. В табір були запрошені всі козацькі делеґації, які брали участь у святі. Козаки встановили намети, прибрали територію, обладнати польову їдальню.

10 липня козацька делеґація взяла участь в освяченні каплички на в’їзді до Шаповалівки та в урочистостях у Соснівці, біля якого 350 років тому відбулася основна битва і де є братська могила козаків, загиблих у тих боях. Було відслужено Молебень і покладено квіти і вінки до хреста на високій могилі. Цією козацькою могилою довгі роки самостійно, без підтримки влади, опікувалися козаки Сумщини, які своїми силами і власним коштом встановили на могилі високий дерев’яний хрест.

Священик о. Володимир Юськів з Великих Мостів, Львівська область, та козацька делеґація з Харківської області на святкуванні 350-річчя перемоги в Конотопській битві.

11 липня козаки провели козацьке коло, на якому вони розподілилися на три великі козацькі загони для того, щоб одночасно взяти участь у заходах в Конотопі і Шаповалівці. Прибуття Президента України Віктора Ющенка до місця відкриття пам’ятника на честь перемоги у Конотопській битві козацький табір зустрів стрілами козацьких гармат.

Після святкування козацька старшина провела в таборі урочисту раду, на якій були присутні секретар Ради Українського козацтва при Президентові України, народний депутат України, радник Президента України Станіслав Аржевітін і члени Ради – почесний гетьман Українського козацтва Володимир Мулява, верховний отаман В. Сумовський та верховний отаман „Великого козацького кола" Володимир Присяжнюк. Рада проходила за участю представника Українського вільного козацтва Віталія Манзуренка та отаманів місцевих козацьких організацій.

На козацькій раді козаки вшанували перемогу війська гетьмана Івана Виговського над московською армією. Вони висловилися з приводу необхідности чіткого визначення ідеології розвитку козацького руху в Україні та створення єдиної структури Українського козацтва.

Створено віртуальну ґалерію для українських художників

ЛЬВІВ. – Спільними зусиллями дві компанії-партнери в Україні і США –„LvivArt LLC" в Александрії, Вірджінія, та львівська ґалерія „LvivArt", 17 липня створили унікальну сторінку інтернету UkrainArt.com, яка служить віртуальною ґалерією для художників в Україні і багатьох країнах діяспори.

Інтернет надає можливість українським художникам популяризувати та продавати свої твори в повністю двомовному українсько-англійському режимі, який заздалегідь обраховує для потенційних покупців в окремих країнах вартість доставлення творів, як також мита і податку, якщо твори такими обкладаються.

Платежі здійснються через популярну в інтернеті платіжну систему „PayPal". Майже усі достави здійснює відома компанія-перевізник „UPS". Усі твори в процесі їх доставлення застраховані. Покупцям надаються номери для відстеження пересилання замовлених творів. Створення для художників індивідуальних двомовних сторінок, на яких демонструються їхні твори разом з світлинами і біографіями художників, безкоштовне. Послуги з додавання та зняття творів, а також реклямування самого сайту, платні. Художники в західніх країнах сплачують 189 дол. річно, художники в Україні – 99 дол. за рік.

Художники можуть використовувати свої індивідуальні сторінки також для самостійної популяризації своїх творів в інтернеті. За самостійний продаж творів художники не мають жодних фінансових зобов’язань перед „LvivArt".

Юрій Гілтайчук

В Україні вшанували 80-річчя мецената Володимира Луцева

Учасники конференції в Івано-Франківську (зліва): директор Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника Анатолій Грицан, завідувач катедри народних інструментів і музичного фолкльору Прикарпатського національного університету Віолета Дутчак, начальник управління культури Івано-Франківської обласної адміністрації Володимир Федорак, член-кореспондент Академії мистецтв України, провідний науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнології ім. Максима Рильського д-р Алла Терещенко, Володимир Луців, виконавчий директор культурно-мистецького фонду ім. В. Луцева в Надвірній Ольга Максим'юк, докторант Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв Ганна Карась.

Феномен співака-бандуриста, музичного критика, організатора і координатора багатьох культурних імпрез Володимира Луцева з Великої Британії вражає діяпазоном творчих проявів. У буревії Другої світової війни він потрапив на Захід, здобув вокальну освіту в Лондонському музичному коледжі та музичній консерваторії св. Цецилії в Римі, поєднав свою долю з бандурою і став невтомним пропаґандистом кобзарського мистецтва у багатьох країнах світу.

За 60 років творчого життя він здійснив понад 2,000 виступів, залишив непроминальний слід в історії українського музичного мистецтва за кордоном. Впродовж кількох десятиліть В. Луців активно дописує до „Української думки" в Лондоні, „Свободи" в США та інших українських видань на теми української культури в діяспорі. Проте, чи не найбільша заслуга В. Луцева перед українською культурою – організування багаточисельних культурних імпрез та гастролей, координація масових святкувань; організування мистецьких імпрез (виставок) та інших акцій.

Маратон гастролей українських мистецьких колективів (вже 30 їх відбулося за його участю) В. Луців продовжує до наших днів, не зважаючи на поважний вік. Зокрема В. Луців організував багаторазові виступи хору „Гомін" (керівник Ярослав Бабуняк) з Манчестерського Союзу Українців Великої Британії і „Візантійського хору" з Голяндії під керівництвом Мирослава Антоновича в країнах Европи, США і Канади, а також в Україні, чоловічого хору „Прометей" з Філядельфії (керівник Михайло Длябога) у Великій Британії, хору „Думка" з Ню-Йорку (керівник Семен Комірний) в країнах Західньої Европи, ансамблю танцю Степана Чупляка з Нотінгаму (Англія) у США і Канаді, хору ім. Миколи Лисенка з Голяндії в країнах Европи і в Україні. Останні гастролі цього колективу в Україні за ініціятиви В. Луцева відбулися восени 2008 року.

В. Луців був організатором багатьох масових святкувань. Найбільшою творчою справою його життя була організація мистецької ювілейної академії в Римі з нагоди 1000-ліття Хрещення Руси-України та спільної св. Літургії в Базиліці св. Петра за участю Папи Івана-Павла II, святкових заходів у Великій Британії з цієї ж нагоди. В 1988 році за дорученням Владики Михаїла Гринчишина, генерального секретаря Центрального ювілейного комітету 1000-ліття Хрещення Руси-України Української Католицької Церкви В. Луців був коментатором концертної програми та координатором великого концерту в Папській залі на Ясній Горі (Польща). В 1996 році за дорученням Єпископату Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) займався організацією відзначень в Римі 400-ліття Берестейського єднання, зокрема відповідав за хорову і музичну програму. В. Луців був координатором акції повернення в Україну Верховного Архиєпископа УГКЦ Мирослава-Івана кардинала Любачівського в 1991 році, перепоховання у Львові тлінних останків Патріярха Йосифа Сліпого в 1992 році.

Така широкомаштабна багатолітня невтомна мистецька і громадська діяльність В. Луцева для розвитку української культури викликає глибоку повагу і заслуговує на широке визнання. Український фонд культури нагородив його премією ім. Володимира Винниченка, сесія Надвірнянської міської ради в 1993 році присвоїла йому звання Почесного громадянина цього міста, указом Президента України в 2008 році його нагороджено орденом „За заслуги" II ступеня.

В червні відбулося вшанування В. Луцева в Україні з нагоди 80-ліття з дня народження. 18-19 червня в Інституті мистецтв Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника (Івано-Франківськ) працювала Всеукраїнська наукова конференція „Культурно-мистецькі здобутки українського зарубіжжя", участь в якій взяли провідні науковці Києва, Львова, Тернополя та Івано-Франківська.

Наскрізною темою наукових доповідей була аналіза внеску В. Луцева в українську культуру. Його творчості присвятили виступи член-кореспондент Академії мистецтв України, провідний науковий співробітник Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнології ім. Максима Рильського д-р Алла Терещенко, завідувач катедри народних інструментів і музичного фолкльору Прикарпатського національного університету Віолета Дутчак, Заслужений працівник культури України, докторант Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв Ганна Карась, Заслужений працівник культури України, начальник управління культури Івано-Франківської обласної адміністрації Володимир Федорак, виконавчий директор культурно-мистецького фонду ім. В. Луцева Ольга Максим'юк з Надвірної, маґістрантка університету Оксана Серебріан.

В обласній філярмонії 18 червня відбувся концерт-вшанування 80-ліття В. Луцева за участю мистецьких колективів і окремих виконавців (режисер – В. Дутчак). Виступили Ансамбль бандуристів Прикарпатського національного університету (керівник В. Дутчак), Івано-Франківська муніципальна капела бандуристів (керівник – Заслужений працівник культури України Марта Шевченка), солісти-бандуристи В. Дутчак, Марія Боднар, Ігор і Надія Євенки, Заслужений працівник культури України Ганна Макось і струнний квартет „До світла" (Надвірна). Виконувались твори з сольного репертуару співака – солісти Олег Чигер, Володимир Дутчак, Микола Сисак, духовна музика – камерний хор „Кантемус" церкви Царя-Христа монастиря оо. Василіян УГКЦ (керівник Ігор Дем'янець), камерний хор „Кредо" Івано-Франківського катедрального собору св. Воскресіння УГКЦ (керівник – Заслужений працівник культури України Жанна Зваричук).

Були виголошені вітання від обласної міської і районної влади, вручені подарунки і квіти. На святі був представлений новий альбом з трьох компакт-дисків „Володимир Луців. Колекція", який випустила в Києві фірма „Наш формат" (автор проєкту та упорядник – Орест Цимбала зі Львова). До альбому ввійшли українські народні пісні, думи, твори українських та зарубіжних композиторів, популярні пісні. Тепер голос В. Луцева, який звучав за межами рідної землі, назавжди залишиться в Україні. В рамках вшанування відбулося вручення нагород талановитій молоді Надвірнянщини від фонду ім. В. Луцева, зокрема Назарові Лазаркові, Оксані Оринчак і Наталії Андрусяк.

19 червня святкування продовжувались у рідному місті мистця – Надвірній. Учасники конференції в Музеї історії Надвірнянщини оглянули фонди В. Луцева, з якими сьогодні активно працюють українські науковці.

Спостерігаючи за мистцем ці дні, бачачи щирі сльози радости на його обличчі, ловиш себе на думці: „Яке це щастя – працювати для розвитку української культури, в такому поважному віці дочекатися визнання на рідній землі".

Ганна Карась
Заслужений працівник
культури України, Київ

Разом зі статтею Ганни Карась до „Свободи" надійшли повідомлення, що з нагоди 80-ліття Володимир Луців дістав листовне Апостольське благословення Святішого отця Бенедикта XVI, Грамоту подяки Верховного Архиєпископа УГКЦ Любомира. Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет нагородив В. Луцева орденом св. Миколая Чудотворця. Вітання ювілярові надіслали голова Івано-Франківської обласної адміністрації Микола Палійчук і голова обласної ради Ігор Олійник, голова Надвірнянської районної ради Володимир Іванчук і міський голова Зіновій Андрійович, ряд інших осіб. Публікації про В. Луцева вмістили газети „За вільну Україну" у Львові, „Народна воля" в Надвірній. Портрет В. Луцева вміщено у ґалерії „100 видатних українців" в Українському домі Києва.

Обкладинки компакт-дисків серії „Володимир Луців. Колекція", до якої увійшли добірки „Міжнародні пісні", „З Україною в серці" і „Українські пісні й думи", разом 55 творів. Видання подає біографію мистця, відгуки в пресі про нього, численні фотографії В. Луцева, зокрема з Папою Іваном-Павлом II, Президентами України Леонідом Кравчуком, Леонідом Кучмою і Віктором Ющенком, письменниками Уласом Самчуком і Олесем Гончаром, відомими співаками і музикантами.

ПОСТАТІ

Петро Дяченко – бойовий орел української кінноти

У книзі „Армія без держави. Слава і трагедія українського повстанського руху. Спогади" (Вініпеґ, 1981), отаман Тарас Бульба-Боровець (1908-1981), зокрема зазначає, що з початком німецько-радянської війни „полковник Петро Дяченко зголосився прийняти обов'язки начальника штабу Української Повстанської Армії-„Поліської Січі". І далі: „Я знав цю людину тільки з історії наших визвольних змагань 1918-1920 років, як командира славного кавалерійського полку „Чорних запорожців" Армії УНР. Мені було відомо також, що він довший час перед Другою світовою війною служив контрактовим старшиною в польській армії та скінчив курс польської Академії Генерального штабу".

Пропам'ятний знак на честь Петра Дяченка у селі Березова Лука на Полтавщині, встановлений зусиллями Історичного клюбу „Холодний Яр".

Керівник господарського відділу крайового військового штабу групи УПА-„Північ" Роман Петренко (1913-2008) пише у своїх спогадах „За Україну, за її волю" („Літопис УПА", 1997), що з об'єктивних причин, що склалися в „Поліській Січі", П. Дяченко відмовився від посади начальника штабу і ввійшов у контакт з УПА, яка діяла під політичним керівництвом спочатку теренового Проводу Організації Українських Націоналістів (бандерівців) на північно-українських землях, а згодом і всього Проводу ОУН(б), який деякий час називався – Провід ОУН самостійників-державників.

Я вирішив поїхати до рідного села П. Дяченка, у Березову Луку на Полтавщині, аби побувати у місцевості, яка зростила цього українського патріота. Виявилось, що про родину Дяченків в цьому невеликому селі пам'ятають. Племінником П. Дяченка, тобто сином його сестри, був український письменник та літературний критик Леонід Сукачов, який народився у Полтаві в 1912 році, мав літературні псевдоніми „Юрій Вітренко", „Омелько Блюденко" та інші. В 1935 році він працював старшим науковим співробітником Інституту ім. Тараса Шевченка, долучився до підготування до друку повної збірки творів Кобзаря, редагував часопис „Журнал", був автором ґрунтовних статтей з шевченкознавства. У 1937 році Л. Сукачов був розстріляний як „ворог народу", а в 1955 році – посмертно реабілітований.

П. Дяченко походив з козацького роду, а його недалекі предки були з Миргородського та Гадяцького козацьких полків. Він знав старі козацькі традиції, добре розумів їх та, незважаючи на службу й вишкіл у російському імператорському війську, зберіг їх та впровадив у життя, розбудовуючи пізніше знаменитий кінний полк, з яким пройшов славний бойовий шлях в рядах відродженої у 1918-1920 роках української армії.

Хата в селі Березова Лука, на Полтавщині, в якій народився Петро Дяченко.

П. Дяченко (1895-1965) закінчив курс реальної школи у тодішньому повітовому центрі Миргороді, а згодом кінну школу прапорщиків в Оренбурзі.

Після цього вишколу він був вояком чотирьох армій – штабс-капітаном царської армії у 333-му Глазівському полку 84-ої дивізії, сотником Кінно-запорізького республіканського полку (полк Чорних запорожців), а згодом – полковником Дієвої армії УНР, учасником першого Зимового походу, а від 20 липня 1928 року – контрактовим майором Першого шволежерського полку за часів Юзефа Пілсудського в Польщі (із збереженням офіційного підданства УНР), а в часі Другої світової війни він став командиром Українського леґіону самооборони на Холмщині, згодом керівником Третього пішого полку Українського визвольного війська (УВВ), а пізніше – командиром української протипанцерної бригади „Вільна Україна" Українського Національної Армії під командуванням генерала Павла Шандрука.

Однак, особливою сторінкою у вояцькій біографії П. Дяченка є його командування „Чорними запорожцями" – ударною частиною високої бойової якості, прапор якої, до речі, був чорним, сріблястим обшитий. З одного боку було нашите гасло „Україна або смерть", а під тим – гомілки і череп над ними.

Дехто в цьому полку, за свідченням Валентина Сім'янцева, носив, на кшталт гусарського, верхній одяг на плечі, багато розшитий шнурами. Це, однак, не було даниною московській чи австрійській традиції (а там, як знаємо, був „Чорний курінь смерти Українських Січових Стрільців"), оскільки раніше, десь із середини XVII ст., вся кіннота Московщини була зформована майже виключно з українських полків, один з яких, – Олександрійський полк гусарів, також мав відзначення „чорний".

У статті „Бойовий орел української кінноти" проф. Лев Шанковський (1903-1995) слушно зауважував, що поза „модерною ударністю чорношличники полковника Дяченка таки дійсно нагадували своїх предків, козацьких кіннотників із загонів Мрозовицького-Морозенка чи Кривоноса. Вони уподібнювалися до них, перш-за-все, своїм виглядом. Ось оголений лоб, з якого звисає козацький „оселедець", – це не тільки стара традиція, але й засіб для збільшення боєздатности під сучасну пору.

З „оселедцем" полону немає; більшовицькі вороги придумували для власників „оселедців" особливі тортури, знаючи, що їх власники належать до „отборних частєй Петлюри". Далі, на голові козацька шапка з довжелезним, козацьким шликом, для командного складу обрамованим срібними чи золотими нашивками... Жупани й шаравари, що їх випускали на чоботи, доповнювали парадний однострій „чорношличників", при чому козацький жупан мав на кінці чорні вилоги в трикутній формі... „Чорний Запорізький полк" не знав поразки на полі бою.

До речі, з села Березова Лука походив й інший визначний командир Української Повстанської Армії майор „Байда" – Петро Миколенко (справжнє прізвище – Микола Савченко), командир сотні „Східняки", пізніше Перемиського куреня УПА та очільник рейдуючих на Захід підрозділів УПА.

П. Дяченко був одружений двічі. Від першого шлюбу мав двох синів Юрія та Олеся, які загинули у вирі подій Другої світової війни, а в другому шлюбі з Оленою вони виховали сина Петра, пізніше сержанта, учасника війни у В'єтнамі.

Похований П. Дяченко на українському цвинтарі в Савт-Банд-Бруку, Ню-Джерзі.

Інститут Українського вільного козацтва ім. Антона Кущинського ініціював створення окремого Коша ім. генерал-хорунжого Петра Дяченка.

Олександер Панченко
Лохвиця, Полтавська область

СПОРТ

„Чорноморська Січ“ стала чемпіоном Делеґатури УСЦАК-Схід

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – Дружина „Чорноморської Січі“ закінчила свій черговий сезон копаного м'яча, взявши участь в турнірі на оселі Спілки Української Молоді (СУМ). „Січовики“, як вже відомо, стали чемпіонами півпрофесійної Центральної дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліґи“, після того здобули Чашу Ліґи і закінчили сезон перемогою в чемпіонаті Української спортової централі Америки і Канади (УСЦАК-Схід).

Ці досягнення стали вислідом праці тренерів ланки копаного м'яча та інструкторів Спортової школи „Чорноморської Січі“, де пройшли вишкіл більшість футболістів дружини протягом років. З 20 футболістів дружини тільки троє – неукраїнського походження. Цей факт заслуговує на увагу і може бути добрим прикладом для спортових осередків, які чомусь не включають до своїх дружин молодих українських футболістів. Вислід цієї практики можна було побачити і в цьому турнірі, в якому не бракувало українських дружин, в яких переважали чужі „леґіонери“. Вони захотіли брати участь в українському турнірі, тому ці дружини не мали з ким вийти на змагання.

Кінцева табеля турніру:

Клюби	*Здобуті точки*	*Ґолі*
1. „Чорноморська Січ“	8	6
2. „Крилаті“	6	4
3. „Карпати“	1	0

Отже, турнір відбувся з мінімальною кількістю трьох дружин. Грала „Чорноморська Січ“ з Випані, Ню-Джерзі, команда спортового клюбу СУМ „Крилаті“ з Йонкерсу, Ню-Йорк, і команда спортового клюбу „Карпати“ з Пасейку, Ню-Джерзі.

Ігри були проведені в дещо скорочених часах в двох сесіях. Турнір відкрив ланковий УСЦАК Євген Чижович, який привітав учасників і передав ведення турніру господареві Маркові Ґованському.

Після ігор турніру відбулося вручення медалів і трофеїв найкращому воротареві Андрієві Веприкові і найкращому змагунові-„снайперові“ Данилові Левицькому.

Склад чемпіонів команди „Чорноморська Січ“ – Олександер МакДоналд, Матвій Зєлик, Андрій Кудрик, Андрій Мандзій, Лаврентій Делявак, Андрій Панас, Петро Касіяненко, Микола Куцина, Олександер „Григорович, Марко Гординський, Олександер Оришкевич, Матвій Шашкевич, Дмитро Терещук, Роман Табачук, Данило Левицький.

Омелян Твардовський

Висліди змагань:

„Крилаті“–„Карпати“ – 0:0
„Чорноморська Січ“–„Крилаті“ – 1:1.
Ґолі здобули Данило Левицький і Сашко Максимов.
„Карпати“–„Чорноморська Січ“ – 0:3.
Ґолі здобули Матвій Шашкевич, Лаврентій Делявак і Данило Левицький.
„Крилаті“–„Карпати“ – 3:0.
Ґолі здобули Микола Вишньовський (2), Володимир Лукаш.
„Чорноморська Січ“–„Крилаті“ – 0:0.
„Чорноморська Січ“ –Карпати“ – 2:0.
Ґолі здобули О. Григорович і Д. Левицький.

Футбол в Україні

• Тривають відбіркові змагання Ліґи чемпіонів УЕФА. Донецька команда „Шахтар“ у третьому колі 29 липня приймала на своєму полі, в комплексі „Олімпійський“, румунську команду „Тимішоара“.

Гра у відповідь відбудеться 4 серпня в румунській Тімішоарі.

• Кваліфікаційні змагання Чемпіонату світу з футболу 2010 року тривають з серпня 2007 року до листопада 2009 року в шістьох зонах. Україна грає в шостій групі Европи, до якої увійшли команди Англії, Хорватії, Білорусі, Казахстану і Андори.

Тепер збірна України посідає третє місце в групі після Англії та Хорватії, маючи однакову з Хорватією кількість точок. *(„Чемпіон“)*

7 серпня: 26-ті спортові ігри молоді

Провід УСЦАК повідомляє усі українські спортові осередки і молодіжні організації, що в п'ятницю, 7 серпня, на спортових базах оселі Спілки Української Молоді (СУМ) відбудуться 26-ті Українські спортові ігри молоді. До змагань допускаються юначки і юнаки у віці 7-18 років в таких ділянках спорту: копаний м'яч (футбол), відбиванка (волейбол), плавання, теніс і легкоатлетичні біги.

Переможці будуть нагороджені золотими, срібними і бронзовими медалями УСЦАК.

Відкриття відбудеться о 9-ій год. ранку. Змагання проходитимуть протягом цілого дня, з перервою на обід.

У ДВАДЦЯТЬ П'ЯТУ
НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого БАТЬКА і ДІДУСЯ

св. п.

ТЕОДОРА ЛЕШКА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в четвер, 6-го серпня 2009 р.

у слідуючих церквах:

- св. Юра в Ню-Йорку о год. 8:30 ранку;
- св. Івана Хрестителя в Синевидську Вижнім, Україна;
- св. Тройці в Дрогобичі, Україна;
- в катедрі св. Юра у Львові, Україна.

У суботу, 8 серпня 2009 р.
- у церкві св. Івана Хрестителя в Гантері о год. 9-ій ранку.

У четвер, 6-го серпня 2009 р. о год. 11-ій ранку відправиться Панахида над могилою Покійного на Українському православному цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ.

Син – Ярослав з дружиною Аллою
внучка – Адріана.

Вічна Йому пам'ять!

Подяка Родини Вжесневських української громаді у св. п. Романа Вжесневського

Родина Вжесневських висловлює глибоку вдячність українській громаді за чисельну участь у похоронних відправах та молитвах, які відбулися у церкві св. Миколая.

Сердечна подяка Епархові Торонто Владиці Степанові, пароху церкви св. Миколая о. доктору Р. Лобаю та чисельним священикам за відслуження похоронних відправ. Щирими словами попрощали Романа Владика Степан, Всч. о. Р. Лобай та о. О. Юрик. Дякуємо Вам словами Лесі Українки „Іскра вогню великого ніколи не згасає“.

Присутність на св. Літургії Архиєпископа Православної Церкви Владики Юрія була для родини ліком для втомленої душі. Це вияв пошани та признання за активне життя Романа. Дякуємо хорам „Веснівка“, „Оріон“ – СУМ за спів на Панахиді, в якому була виражена любов до рідного краю, яка ніколи не погасне у серцях родини.

Ми пам’ятатимемо щирі вислови співчуття представників українських організацій: СКУ-СФУЖО – п. М. Шкамбара, ЛУК – Ліґа Українців Канади – ред. док. О. Романишин, Крайова Управа Ліґи Українок Канади – п. Х. Бідяк, УНО – Українське Національне Об’єднання – п. Т. Підзамецький, КУМФ – Українська Мистецька Ґалерія – п. Р. Мельник. Для родини це був вияв пошани і подяки. З великим жалем попрощав Романа одинокий його родич – Роман Завадович з Чикаґо.

Щиро дякуємо за підтримку – писемні співчуття – Комітетові Українців Канади, жіночим та харитативним організаціям, друзям і людям близького та далекого віддалення.

Усе своє життя наш Тато, Дідусь присвятив нашій родині та українсько-канадській спільноті.

Дякуємо за св. Літургії в пам’ять Романа Вжесневського, молитви, квіти та пожертви для дітей-сиріт України.

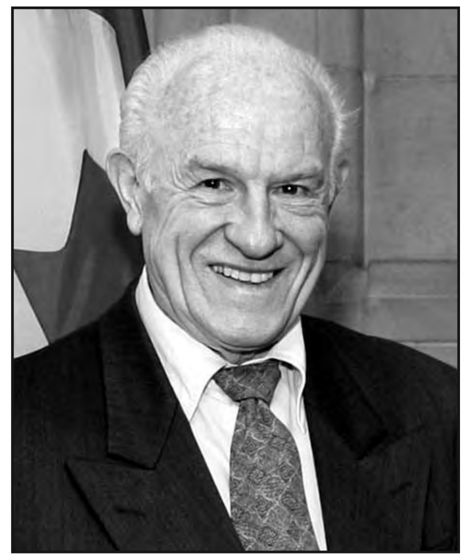
Запалена свічка пошани української громадськості до Романа ніколи не згасне у наших серцях.

Вічна Йому пам’ять!

Сердечно дякуємо.

Дружина Ірена, донька Руслана і Енді, син Борис і Ліна, внуки Петра, Яра, Анка, Оленка, Вікторія, ближча і дальша родина.

На вічний спомин Романа Вжесневського

Св. п. Роман Вжесневський

31 травня у Торонто відійшов у вічність св. п. Роман Вжесневський – співзасновник пекарні „Future Bakery“ та молочарні „M-C Dairy“. Він був скромною людиною, втішався повагою і любов’ю в українській, канадській спільноті. Завжди був готовий допомогти тим, хто в потребі. Був привітним, працелюбним, вірним українському народові, любив молодь, з ентузіязмом підтримував її проєкти для розвитку цінностей релігійно-національної культури.

Ідея пластового виховання молоді принесла йому любов і пошану. Він не покидав також своїх спортивних уподобань, з ентузіязмом виголошував гасло: „У здоровому тілі – здорова душа”. Ніколи не бракувало йому цікавих ідей, котрі дарував близьким у своїх віршах. Любив розповідати дітям про події, які пережив під час Другої світової війни та переселення до Канади.

Поминальні похоронні відправи – Панахиди і Літургія були відслужені в церкві св. о. Миколая. З великою скорботою попрощала його чисельна українська громада.

Чисельна участь у похоронних відправах громади, священиків, хорів „Веснівка“, „Оріон“ – Спілки Української Молоді та крилосу під проводом о. Петра Ґаладзи – це було скріплення ідеалів пошани і подяки, що визначають наше майбутнє.

Парох церкви св. о. Миколая о. д-р Роман Лобай разом з о. Олегом Юриком передали присутнім молитовний настрій. Сповнені релігійного спокою, вони у своїх проповідях згадали життєвий шлях Р. Вжесневського. Архиєрейську Літургію відслужив Єпарх Торонто і Східньої Канади Стефан Хміляр у присутності Архиєпископа Української Православної Церкви Юрія Каліщука та чисельного священства.

На цвинтарі Крайовий провід Пласту передав родині від Головної пластової булави золоту лілейку – відзнаку за пластову громадську працю.

Пом’янули Р. Вжеславського і в Україні. Надійшли співчуття від Президента України Віктора Ющенка та багатьох інших відомих осіб.

Тризну перепровадив Орест Джулинський з участю Владики С. Хміляра та чисельного священства.

На тризні промовляли від Світового Конгресу Українців та Світової Федерації Українських Жіночих Організацій – Марія Шкамбара, від Ліги Українців Канади – д-р Олег Романишин, від Українського Національного Об’єднання – президент Тарас Підзамецький, а також крайова голова Ліги Українок Канади Христина Бідяк, голова Єпархіальної управи Ліґа Українських Католицьких Жінок Канади Марта Хомин, від українських мистців Канади та Канадсько-Української Мистецької Фундації – Роман Мельник.

Від родини близький родич Роман Завадович та племінниця Ірина Дичок попрощали Р. Вжесневського. Зворушливо склали подяку за всі труди та любов внучки Петра, Яра, Анка та Оленка. Донька Руслана та син Борис подякували татові за нев’янучий виховний вінок, подякували церковному проводові, провідникам громадських організацій, чисельній українській громаді та ведучому тризни О. Джулинському за молитовну участь у похороні.

Відійшов у вічність найдорожчий чоловік Ірени, батько Руслани і Бориса, дідусь внуків Петри, Яри, Анки, Оленки та Вікторії. Залишив ближчу й дальшу родину, приятелів та українську громаду.

Царство Йому Небесне!

Родина дякує за пожертви у пам’ять Р. Вжесневського для дітей-сиріт України.

Роксоляна Барановська

ДОДАТОК ДО ПОДЯКИ у св. п. ОЛЕКСІЯ ШЕВЧЕНКА

У „Свободі“ з дня 17 липня ц. р. ч. 29 на сторінці оголошень, у подяці в пам’ять Олексія Шевченка, через нашу неуважність не було згадано п. Олександра Редьки, який так взірцево проводив тризною, за що наше сердечне спасибі.

А також у списку пожертв було пропущено: Ярослав і Лариса Музичка 100 дол., Валя Шепель 30 дол. на „Смолоскип“, Галина і Дмитро Грушецькі 100 дол. на Фонд Бібліотеки ім. Симона Петлюри.

З пошаною,
родина Шевченко

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Із жалем ділимося, що 3 серпня 2009 р.
припадає перша річниця відходу у вічність
нашої дорогої

СВ. П.

ОСИПИ (КРІЛЬ) ДУДИНСЬКОЇ

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
будуть відправлені в церквах:

- Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н. Й. – 3 серпня о год. 8-ій ранку;
- св. Івана Хрестителя у Випані, Н. Дж. – 2 серпня о год. 11-ій ранку;
- св. Юрія у Львові;
- св. Андрія у Львові;
- в Монастирі у селі Гніздичів, Львівська обл., Україна.

Осипа народилася 4 січня 1925 р. в селі Лежаків. В юності належала до молодіжних організацій. У 1943 р. покинула рідну землю і виїхала до Німеччини. Проживала у таборі для переселених осіб у Міттенвальді. Тут познайомилася з Василем Дудинським і одружилася, народилася дочка Леся. В 1949 р. родина приїхала до Америки, замешкала у Нью-Йорку, згодом народився син Орест.

Осипа була завжди спокійна, доброзичлива та працювала пильно і віддано в громадських організаціях, спеціяльно в СУА.

У глибокому смутку залишилися:

муж	– ВАСИЛЬ
доня	– АЛЕКСАНДРА ГАНДЗІЙ
син	– ОРЕСТ з дружиною БАРБАРОЮ
внуки	– ДАМЯН ГАНДЗІЙ з дружиною РЕНАТОЮ
	– НЕСТОР ГАНДЗІЙ
	– АНДРІЙ ДУДИНСЬКИЙ
правнуки	– МАТЕЙ, СТЕФАН і СОФІЯ ГАНДЗІЙ
сестра	– АННА ВАШЕДЗКО

та ближча і дальша родина в США, Україні і Польщі.

Вічна Її Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що
17 лютого 2009 р.
відійшов у Божу вічність,
на 83 році життя після довгої
боротьби з алзгеймером,
наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

СВ. П.

ІВАН ЛИПКА

нар. 25 липня 1925 р. у Волі Матіяшовій, Польща.
Помер вдома в присутності дружини, доньки і його песика-охоронця.

До США прибув у 1965 р. разом з дружиною і сином. Через декілька років у них народилася донька.

Довший час проживав в околиці Тампа Бей на Фльориді, куди прибув з Нью-Йорку.

Був особливо striкої опінії про політику, а тим самим мав велику любов до України та надію на її вільну і багату майбутність.

Коли він ще жив у комуністичній Польщі, він невтомно працював, щоби об'єднати молодих українців. Він боровся, щоби ввести навчання української мови в польських школах, щоби українські діти мали змогу вивчати рідну мову. А понад усе присвятив багато часу і зусилля у боротьбі за несправедливо ув'язнених членів УПА.

Залишилися у смутку:

дружина	– Осипа
син	– Орест
донька	– Катруня.

Особисто від доньки:

„Тату, я люблю Тебе більше, як слова можуть сказати.
Ти завжди будеш у моєму серці".

Спочивай в спокою!

Вічна Тобі пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 20 липня 2009 р.
на 97-му році життя відійшов у вічність
наш найдорожчий ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО

СВ. П.

ТЕОФІЛЬ СЕРЕДА

нар. 28 січня 2009 р. в Петрикові, Тернопільська обл., Україна
муж покійної Софії, що померла в 2002 р.
і батько покійної Лариси, що померла 29 вересня 2002 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 25 липня 2009 р. в церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, Па. Тлінні останки Покійного зложено на вічний спочинок на українському цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Па.

Залишив у смутку:

дочку	– НАТАЛІЮ з мужем ALFRED NOTHUM
внуки	– DENISE з мужем GREGORY SPENCER та їхні діти: ANDREW і CHRISTOPHER
	– ALEXANDER NOTHUM з дружиною CARA та їхні діти:
	– STEPHEN і WILLIAM

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною,
приятелями і знайомими, що 13 липня 2009 р.
по тяжкій недузі відійшов у вічність наш
улюблений СИН, БРАТ і ВУЙКО

СВ. П.

МИХАЙЛО БОГДАН КОВАЛЬ

нар. 30 травня 1951 р. в Нью-Йорку.

Залишені у глибокому смутку:

родичі	– ОСИП і СОФІЯ КОВАЛЬ
сестра	– АННА з чоловіком СТЕФАНОМ ПАНАС
племінники	– СТЕФАН і АНДРІЙ ПАНАС

близька і дальша родина в Україні.

Вічна Михайлові Пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel./ fax: (908) 782-5451
Flemington,N.J 08822
Email:eugenemaria@comcast.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

Ярослав Лемеґа
Архітектор, проєктант/будівельник житлових і комерційних будинків.
Тел.: 732-872-2512
Обслуговує ціле Ню-Джерзі.

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Концерт пісень В. Івасюка.
Апон – 7825. Палац „Україна" в Києві.
17 річниця Незалежности 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна" 7811/7823 VHS-DVD

Понад 30,000 читачів щотижня дивляться на наші реклями!
Реклямуйтеся!

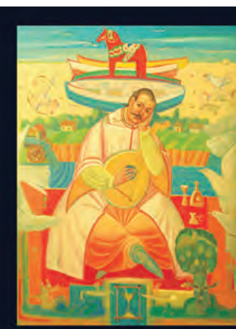
Українська книгарня в Торонто.
Історичні книжки, мемуари, шкільна література, книжки для дітей. Українські фільми та музика. Вишиті сорочки та футболки, хустини з Японії. Безкоштовна висилка по Канаді та США.
Адреса книгарні і вебсайт:
Тел.: 416-236-5890 • www.bukvastore.com

• РІЗНЕ •

KOZAK CONSTRUCTION, Co.
Ремонтуємо і перероблюємо хати, п о м е шкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпахлювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

Куплю ***картини*** *старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

Щоб розмістити рекляму у „Свободі" телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

Любителів мистецтва запрошуємо відвідати наш новий сайт

Художників просимо до участі в нашому проекті

UkrainArt.com

• ПРАЦЯ •

Негайно потрібна українка для помочі і товариства до старшої фізично здорової жінки, яка може сама себе обслуговувати, (з проживанням або без). Окремий апартамент для обох у Whippany, NJ.
Тел.: 973 884-0829 або 973 722-5076

ONLY THE BEST ANNUITIES FOR YOU

Straightforward, solid, short- and long-term annuities

- 10% free withdrawal
- Terminal illness benefits
- Nursing home benefits
- Catastrophic medical expenses benefits
- Low start-up deposit of $1,000
- No maintenance or administrative fees
- All annuity rates are subject to change

UNA and the Community:
Partners for Life

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org

BONUS ANNUITIES

10-Year	6.00%
$50,000+	6.25%
5-Year	5.40%

* 1st year only

Multi-Year

5-Year	4.60%

SHORT-TERM

3-Year	4.25%
2-Year	4.15%
1-Year	4.00%